

ชื่อบ้านนามเมืองเกาะยาว
(ส่วนหนึ่งของงานวิจัย)
กนกวรรณ นาคสง่า

ภาษาไทย มรภ.ภูเก็ต
๒๕๖๓

ย

อ่าวหินกอง

หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยาวใหญ่ อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย

โ อ่าวหินกองโ มีที่มาจากคำว่า อ่าว หมายถึง ชายหาดที่มีลักษณะทอดยาว คำว่าหินกอง หมายถึง กองหินที่มีอยู่จำนวนมากที่ตั้งอยู่บริเวณนั้น ลักษณะของหินที่กองทับกันอยู่บริเวณอ่าวแห่งนั้นแสดงถึงจุดเด่นของสิ่งที่มีอยู่ คือ กองหิน

โ อ่าวหินกองโ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ ซึ่งอยู่ในพื้นที่อำเภอเกาะยาวใหญ่ อ่าวหินกอง สะท้อนให้เห็นถึงการตั้งชื่อที่นำเอาลักษณะความโดดเด่นของลักษณะภูมิประเทศ ของสถานที่มาตั้งเป็นชื่อหลัก นั่นคือ คำว่า โ อ่าวโ ส่วนคำว่า โ หินกองโ เป็นการนำเอาลักษณะสภาพแวดล้อมที่โดดเด่นภายในรอบ ๆ ด้วยลักษณะความเป็นอ่าว หมายถึง ลักษณะพื้นที่ชายฝั่งติดกับทะเลเป็นอ่าวทอดยาว ทำให้อ่าวแห่งนี้ประกอบไปด้วยทรัพยากรทางทะเลที่อยู่บริเวณอ่าว ที่ผู้คนเห็นโดยทั่วกันและด้วยสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น จึงทำให้คนในท้องถิ่นเกิดความเชื่อว่าสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นมาให้อยู่ในท้องถิ่นนั้นเป็นสิ่งที่ดี ควรแก่การดูแลรักษา ดังที่ปรากฏให้เห็นจนถึงปัจจุบัน บริเวณอ่าวแห่งนี้มีความเป็นชื่อเฉพาะของพื้นที่ เพราะอ่าวแห่งนี้มีสิ่งให้เห็นได้ชัด คือ ความเป็นอ่าว สลับกับกองหินที่อยู่ในบริเวณอ่าว ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการนำเอาทรัพยากรที่ปรากฏในบริเวณนั้นมาตั้งเป็นชื่อสถานที่และหินจำนวนมากที่มีอยู่บริเวณอ่าวแห่งนี้

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย (นายอุดม กุลดี 2562, สัมภาษณ์)

ย

ย

บ้านคลองดินเหนียว

หมู่ที่ 5 ตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ บ้านคลองดินเหนียวโ มีที่มาจากโ คลองดินเหนียวโ เนื่องจากมีคลองทอดผ่านหมู่บ้านซึ่งเป็นลักษณะของคลองที่มีพื้นดินเป็นดินเหนียว

โ บ้านคลองดินเหนียวโ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศบ้านคลองดินเหนียว สะท้อนให้เห็นถึงการนำเอาพื้นที่คือคำว่า โ บ้านโ มาตั้งชื่อรวมกับลักษณะความโดดเด่นของพื้นที่ภายในหมู่บ้านที่เห็นได้ชัดซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยอดีต คือ มีคลองทอดยาว แต่คลองในพื้นที่ตรงนั้นจะเป็นคลองที่มีลักษณะเป็นดินเหนียว ซึ่งอาจจะแตกต่างในพื้นที่อื่น ๆ เนื่องจากเป็นคลองที่เป็นดินเหนียว แต่พื้นที่อื่น ๆ อาจเป็นคลองแต่เป็นดินกรวด หรือดินทราย แต่ที่บ้านคลองดินเหนียวแห่งนี้คลองจะมีลักษณะที่เป็นคลองดินเหนียว ดังที่ผู้คนในอดีตเรียกขานกันมาจนปัจจุบันว่า โ บ้านคลองดินเหนียวโ

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย

อ่าวปากคลอง

หมู่ที่ 6 ตำบลพุน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ อ่าวปากคลองโ มีที่มาจาก คำว่า โ ปากคลองโ หมายถึง ทางเข้าออกของเรือ และเป็นทางออกของแม่น้ำเนื่องจากบริเวณตรงนี้มีชื่อที่เรียกที่ตรงกับลักษณะของพื้นที่อย่างเห็นได้ชัด โ อ่าวปากคลองโ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศบ้านอ่าวปากคลอง เป็นการนำเอาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติโดยอ่าวคือพื้นที่ที่เป็นทางน้ำไหลเหมาะแก่การ ซึ่งชาวบ้านที่อยู่ในชุมชนเมื่อเห็นสิ่งแวดล้อมที่เขาคุ้นเคยทุกวัน เขาเลยนำคำว่า โ อ่าวโ มาวางในการตั้งชื่อเป็นคำหลัก ส่วนสภาพแวดล้อมที่เป็นส่วนขยายคือลักษณะของบริเวณรอบ ๆ คลองซึ่งมีขนาดกว้างชาวบ้านจึงเรียกว่า โ ปากคลองโ ลักษณะทางกายภาพของคลองแห่งนี้ชาวบ้านในท้องถิ่นสามารถใช้ในการเดินเรือได้ ไม่ว่าจะเป็นจะออกไปหาปลา หรือจะใช้เป็นท่าเรือขนส่งขนาดเล็กก็ได้ในสมัยก่อน

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านพุน

หมู่ที่ 6 ตำบลพุน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านพุนโ มีที่มาจาก คำว่า โ พุนโ หมายถึง บริเวณลุ่มน้ำที่มีน้ำขัง คำว่า โ ในโ หมายถึงด้านในหรือภายใน เมื่อนำความหมายมารวมกัน หมายถึง บริเวณลุ่มน้ำที่มีน้ำขังอยู่ด้านใน บ้านพุนโ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติแล้วปรากฏให้ผู้คนเห็นโดยที่ไม่มีใครเป็นผู้สร้าง ซึ่งตามเรื่องเล่าขานได้กล่าวไว้ว่า สมาชิกกลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในบ้านพุนในชื่อว่า โตงเก็ก หรือเรียกว่าตาเก็บ และโตะตาเงิน หรือเรียกว่าตอเหตุ ซึ่งเดินเข้ามาบุกเบิกถางพงหญ้า เพื่อก่อสร้างบ้านเรือน เมื่อประมาณ 200 ปีก่อน พื้นที่บ้านพุนโเป็นที่ราบลุ่ม เหมาะสำหรับการทำเกษตร ไม่ว่าจะเป็นการเพาะปลูก ทำไร่ ทำนา ทำสวน หรือการเลี้ยงสัตว์ เมื่อบรรพบุรุษทั้งสองคนเข้ามาบุกเบิกได้ระยะหนึ่ง ลูกหลานและเพื่อนบ้านแถบใกล้เคียงเริ่มย้ายถิ่นฐานเข้ามาปักหลักเพิ่มขึ้น จนกลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ และกลายเป็นหมู่บ้าน ตำบลมาถึงปัจจุบัน จากสืบค้นหลักฐานตามบันทึกของชุมชน ทรงคนิต อิสลาม อดีตกำนันตำบลกะยงใหญ่ บ้านพุนโเมื่อสมัยก่อนอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 4 ตำบลกะยงใหญ่ ระบุว่าชื่อตำบลบ้านพุนโนั้นที่มีที่มาจากภูมิประเทศอันเป็นที่ตั้ง ซึ่งเมื่อก่อนมีสภาพเป็น โ พุนโ และอยู่ในพื้นที่กลางของตำบลหรืออยู่ส่วนในของตำบล ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่แห่งนี้ว่า บ้านพุนโ มาตั้งแต่ดั้งเดิม

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

แหลมนกออก

หมู่ที่ 2 ตำบลพุน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ แหลมนกออกโ มีที่มาจาก คำว่า โ แหลมโ หมายถึง ลักษณะของชายหาดที่ทอดยาวเป็นแนว คำว่า โ นกออกโ หมายถึง เป็นที่อยู่อาศัยของนก แหลมนกออก เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แล้วปรากฏให้ผู้คนเห็นโดยที่ไม่มีใครเป็นผู้สร้าง พื้นที่บริเวณแหลมนกออกเป็นพื้นที่ที่มีหาดทรายสีขาวสวยงาม เดิมในสมัยก่อนเป็นที่พักของชาวประมงเรืออวนปลาเกะดัก ซึ่งชาวประมงกลุ่มนี้จะเข้ามาพักในช่วงระยะเวลาเพียง 6 เดือน ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม-เดือนตุลาคม เพื่อเป็นการหลบภัยพายุในช่วงมรสุม และเมื่อผ่านช่วงมรสุมก็จะได้ยื่นเสียงนกบินออกมาเป็นจำนวนมากส่งเสียงร้องทุกวัน ชาวประมงในแถบนั้นจะมีความรู้ถ้าหากได้ยินเสียงนกร้องแสดงว่าผ่านช่วงมรสุมแล้ว ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกบริเวณอ่าวแห่งนั้นว่า แหลมนกออก

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านดิน

หมู่ที่ 3 ตำบลพุน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านดินโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชน คำว่า โ ดินโ หมายถึง ทิศเหนือ

บ้านดิน เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แล้วปรากฏให้ผู้คนเห็นโดยที่ไม่มีใครเป็นผู้สร้าง พื้นที่บริเวณของบ้านดินอยู่ในละแวกของบ้านอ่าวกะพ้อ ที่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของพื้นที่ ซึ่งคนในท้องถิ่นมักเรียกว่า โ ประดินโน ตามลักษณะของการนอน โดยปกติคนมักจะนอนต้องให้เท้าชี้ไปทางทิศเหนือ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกบริเวณแห่งนั้นว่า บ้านดิน

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านห้วนอน

หมู่ที่ 2 ตำบลพรุโน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านห้วนอนโน มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโน หมายถึง ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชน คำว่า โ ห้วนอนโน หมายถึง ทิศที่ใช้ในการนอนซึ่งจะผันศีรษะไปทางทิศใต้ บ้านห้วนอน เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แล้วปรากฏให้ผู้คนเห็นโดยที่ไม่มีใครเป็นผู้สร้าง พื้นที่บริเวณบ้านห้วนอน เป็นพื้นที่ที่อยู่ในละแวกบ้านซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของหมู่บ้าน ซึ่งคนในท้องถิ่นมักเรียกตามภาษาถิ่นกะยงว่า ทิศใต้ คือ ทิศห้วนอน ซึ่งเรียกตามลักษณะการนอนของบุคคล ที่มีการนอนโดยผันศีรษะไปทางทิศใต้ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกบริเวณแห่งนั้นว่า บ้านห้วนอน

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านอ่าวทราย

หมู่ที่ 4 ตำบลกะยงน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านอ่าวทรายโน มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโน หมายถึง ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชน คำว่า โ อ่าวทรายโน หมายถึง ลักษณะของหาดทรายที่เป็นแนวทอดยาว บ้านอ่าวทราย เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แล้วปรากฏให้ผู้คนเห็นโดยที่ไม่มีใครเป็นผู้สร้าง พื้นที่บริเวณชายหาดมีความสวยงาม เหมาะแก่การไปเที่ยวพักผ่อน ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่จึงเรียกบริเวณนั้นว่า บ้านอ่าวทราย

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

บ้านท้อง

หมู่ที่ 2 ตำบลกะยงน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย โ บ้านท้องโน มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโน หมายถึง ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชน คำว่า โ ท้องโน หมายถึง ท้อง ซึ่งในบริเวณหมู่บ้านตรงนั้นมีลักษณะภูมิประเทศที่เป็นทุ่งนากว้างขวาง บ้านท้อง เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แล้วปรากฏให้ผู้คนเห็นโดยที่ไม่มีใครเป็นผู้สร้าง ด้วยลักษณะของทุ่งนาที่กว้างใหญ่นั้นทำให้ชาวบ้านในท้องถิ่นกะยงเรียกว่า ท้อง พื้นที่ภายในทุ่งนาแห่งนี้สามารถตอบสนองต่ออาชีพของคนในชุมชนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้คนในกะยงมีอาชีพปลูกข้าว ซึ่งถือได้ว่าเป็นอาชีพหลักอีกอาชีพหนึ่งที่รองลงมาจากอาชีพการประมง เนื่องจากอิทธิพลภาษาไทยถิ่นใต้จากคำว่า ทุ่ง ชาวบ้านเรียกเป็นคำว่า ท้อง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่เรียกบริเวณนั้นเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า บ้านท้อง

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ

บ้านน้ำจืด

หมู่ที่ 3 ตำบลกะยงน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านน้ำจืดโน มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโน หมายถึง ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชน คำว่า โ น้ำจืดโน

ในความหมายของชาวบ้าน หมายถึง รสชาติของน้ำที่มีรสกร่อย ซึ่งในบริเวณหมู่บ้านตรงนั้น มีลักษณะภูมิประเทศที่เป็นหมู่บ้านรวมกับแหล่งน้ำที่มีรสชาติดีกร่อย บ้านน้ำจืด เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แล้วปรากฏให้ผู้คนเห็นโดยที่ไม่มีใครเป็นผู้สร้าง ด้วยลักษณะสภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้านที่มีแหล่งน้ำซึ่งมีรสชาติที่แตกต่างไปจากหมู่บ้านอื่น ๆ บนเกาะยวน้อย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่เรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า บ้านน้ำจืด

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

คลองน้ำจืด

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ คลองน้ำจืดโ มีที่มาจาก คำว่า โ คลองโ หมายถึง ลักษณะของแหล่งน้ำที่ทอดยาวมีน้ำไหลผ่านตลอด คำว่า โ น้ำจืดโ ในความหมายของชาวบ้าน หมายถึง รสชาติของน้ำที่มีรสกร่อย ซึ่งในบริเวณหมู่บ้านตรงนั้น มีลักษณะภูมิประเทศที่เป็นหมู่บ้านรวมกับแหล่งน้ำที่มีรสชาติดีกร่อย บ้านน้ำจืด เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แล้วปรากฏให้ผู้คนเห็นโดยที่ไม่มีใครเป็นผู้สร้าง ด้วยลักษณะสภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้านที่มีแหล่งน้ำเป็นลำคลอง ที่ชาวบ้านสามารถนำมาใช้อุปโภค บริโภคได้ในขณะนั้น แต่น้ำในคลองแห่งนี้มีรสชาติที่แตกต่างไปจากคลองอื่น ๆ บนเกาะยวน้อย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่เรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า คลองน้ำจืด

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

น่าน้ำจืด

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ น่าน้ำจืดโ มีที่มาจาก คำว่า นา หมายถึง โ พังนาโ คำว่า น้ำจืด ในความหมายของชาวบ้านหมายถึง รสชาติของน้ำที่มีรสกร่อย เมื่อนำความหมายของทั้งสองคำนี้มารวมกัน หมายถึง น่าน้ำจืด ซึ่งในบริเวณทุ่งนาตรงนั้นตั้งอยู่ในหมู่บ้านน้ำจืด บ้านน้ำจืด เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แล้วปรากฏให้ผู้คนเห็นโดยที่ไม่มีใครเป็นผู้สร้าง ด้วยลักษณะสภาพแวดล้อมของทุ่งนาที่มีแหล่งน้ำเล็ก ๆ ทอดผ่านบริเวณทุ่งนา เพื่อให้ผู้คนในชุมชนได้ใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำตรงนั้นในยามที่ถึงฤดูกาลทำนา เนื่องจากอาชีพการทำนา ปลูกข้าว ถือเป็นอาชีพหลักอาชีพหนึ่งที่รองลงมาจากการทำอาชีพประมง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในละแวกนั้นเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า น่าน้ำจืด

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

ควนในวัง

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ ควนในวังโ มีที่มาจาก คำว่า โ ควนโ หมายถึง ลักษณะของเนินเขาที่สูงไม่มากนักตั้งอยู่ด้านล่างของควนจุ คำว่า โ ในวังโ หมายถึง ในวังน้ำ เมื่อนำความหมายของทั้งสองคำนี้มารวมกัน หมายถึง ลักษณะของควนที่มีน้ำไหลผ่านลงมาตลอดควนในวัง เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แล้วปรากฏให้ผู้คนเห็นโดยที่ไม่มีใครเป็นผู้สร้าง ด้วยลักษณะสภาพแวดล้อมของควนที่ตั้งอยู่ด้านล่างของยอดเขาควนจุที่เกิดวังน้ำ และควนในวังก็อยู่ใต้วังน้ำที่ไหลลงมาจากควนจุ นอกจากนี้ยังมีสถานที่อีก 2 แห่งที่ใช้การตั้งชื่อในลักษณะที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือ นาน้ำจืด และน้ำตกในวัง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในละแวกนั้นเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ควนในวัง

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านโละปาเหรด

หมู่ที่ 7 ตำบลพรุใน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

โ บ้านโละปาเหรดโ มีที่มาจาก คำว่า โ โละโ มีที่มาจากภาษามลายู คือ คำว่า โ ตะโละโ แปลว่า อ่าว คำว่า โ ปาเหรดโ มีที่มาจากภาษามลายู คือ คำว่า ปาละ แปลว่า คูน้ำ เมื่อนำความหมายของทั้งสองคำมารวมกัน คือ คำว่า โละปาเหรด แปลว่าลักษณะของอ่าวที่มีคูน้ำประกอบอยู่ด้วย ซึ่งในบริเวณหมู่บ้านตรงนั้น มีลักษณะภูมิประเทศที่เป็นหมู่บ้านซึ่งมีอ่าวรวมกับคูน้ำอยู่ในพื้นที่เดียวกัน บ้านโละปาเหรด เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แล้วปรากฏให้ผู้คนเห็นโดยที่ไม่มีใครเป็นผู้สร้าง ด้วยลักษณะสภาพแวดล้อมของบริเวณหมู่บ้านที่เป็นอ่าวพร้อมทั้งมีคูน้ำอยู่รวมด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เห็นว่าภาษามลายูมีอิทธิพลต่อคนในชุมชนมาตั้งแต่สมัยอดีต จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่เรียกบริเวณนั้นว่า บ้านโละปาเหรด

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านใหญ่

หมู่ที่ 2 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านใหญ่โ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชน คำว่า โ ใหญ่โ หมายถึง ความหนาแน่นของประชากร ซึ่งในบริเวณหมู่บ้านตรงนั้น มีลักษณะภูมิประเทศเป็นหมู่บ้านที่กว้างและมีขนาดใหญ่เพียงพอต่อการตั้งถิ่นฐานของประชากรที่เข้ามาอาศัยอย่างหนาแน่น บ้านใหญ่ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติซึ่งมีอาณาเขตบริเวณกว้างขวางใหญ่ที่สุดในตำบลเกาะยวน้อย ด้วยลักษณะภูมิศาสตร์ของบริเวณหมู่บ้านที่มีขนาดใหญ่ จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่เรียกบริเวณนั้นว่า บ้านใหญ่

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านป่าทราย

หมู่ที่ 5 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านป่าทรายโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชน คำว่า โ ป่าทรายโ หมายถึง หาดทรายที่กว้างยาว ซึ่งในบริเวณหมู่บ้านตรงนั้น มีลักษณะภูมิประเทศรอบ ๆ หมู่บ้านเป็นพื้นที่หาดทรายกว้าง บ้านป่าทราย เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติซึ่งมีลักษณะเป็นแนวผืนทรายที่ทอดยาวตามชายหาด ด้วยลักษณะภูมิศาสตร์ของหมู่บ้านที่ปกคลุมไปด้วยหาดทราย จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่เรียกบริเวณนั้นว่า บ้านป่าทราย

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านท่าเขา

หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านท่าเขาโ มีที่มาจาก คำว่า บ้าน หมายถึง ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชนคำว่า โ ท่าเขาโ หมายถึง ลักษณะที่ตั้งของพื้นที่ซึ่งอยู่ด้านหลังภูเขา คำว่า โ ท่าโ มีอีกหนึ่งความหมายซึ่งหมายถึงท่าเรือ ในบริเวณหมู่บ้านตรงนั้น มีลักษณะภูมิประเทศที่อยู่ด้านหลังภูเขาประกอบกับมีท่าเรือสำหรับการจอดเรือของชาวประมง บ้านท่าเขา เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งมีหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ด้านหลังเขาแนวภูเขารวมถึงบริเวณหมู่บ้านตรงนั้นยังมีท่าเรือตั้งอยู่ด้านหลังของภูเขาเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีสถานที่อีก 1 แห่งที่ใช้การตั้งชื่อที่เป็นไปในลักษณะแนวทางเดียวกัน คือ น้ำตกท่าเขา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่เรียกบริเวณนั้นว่า บ้านท่าเขา

ย

นาไต้บ้าน

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาราว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ นไต้บ้านโ มีที่มาจาก คำว่า โ นไต้ หมายถึง พุ่งนา คำว่า โ ไต้บ้านโ หมายถึง ลักษณะของพื้นนาอยู่ต่ำกว่าพื้นที่ของหมู่บ้าน นไต้บ้าน เป็นนามสถานที่ที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งมีลักษณะของทุ่งนาที่ตั้งอยู่บริเวณด้านล่างของหมู่บ้าน บ้านใหญ่ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในละแวกนั้นเรียกบริเวณนั้นว่า นไต้บ้าน

บ้านตค

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาราว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านตคโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชนคำว่าโ ตคโ หมายถึง ทิศตะวันตก แต่ผู้คนในเกาะยาราวนิยมเรียกทิศตามภาษาไทยถิ่นโดยใช่แค่คำว่าตค บ้านตคเป็นนามสถานที่ที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตั้ง

ของหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันตก เนื่องจากพื้นที่ในชุมชนแห่งนี้มีการสร้างถิ่นฐานให้อยู่ไปทางทิศตะวันตกของเกาะยาราวใหญ่ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า บ้านตค

ย

ย

บ้านแหลมยาง

หมู่ที่ 6 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาราว จังหวัดพังงาย ย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านแหลมยางโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชนโ แหลมโ หมายถึง ลักษณะพื้นดินที่ยื่นออกไปในทะเล คำว่า โ ยางโ หมายถึง ดันยางนา บ้านแหลมยาง เป็นนามสถานที่ที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตั้งของหมู่บ้านที่มีพื้นดินยื่นออกไปในทะเล ประกอบด้วยพื้นที่ตรงนั้นซึ่งเป็นแหลมและเป็นที่อยู่ของต้นยางนาจำนวนมาก ซึ่งชาวบ้านนิยมใช้น้ำมันจากต้นยางนาที่มีอายุเหมาะแก่การนำมาใช้งานโดยผ่านกรรมวิธีต่าง ๆ โดยการนำน้ำมันต้นยางนามาทำเป็นขี้ได้เพื่อใช้เป็นแสงสว่าง อีกทั้งยังสามารถนำมาใช้การในการอุดรอยรั่วของเรือได้อีกเช่นกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า บ้านแหลมยาง

ย

บ้านหาดยาว

หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาราว จังหวัดพังงา

โ บ้านหาดยาวโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชน คำว่า โ หาดยาวโ หมายถึง ลักษณะของชายหาดที่ทอดยาว บ้านหาดยาว เป็นนามสถานที่ที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ

เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตั้งของหมู่บ้านที่มีลักษณะของชายหาดซึ่งมีความยาวทอดตัวยาวลงไปในทะเล ซึ่งเป็นชายหาดที่อยู่บริเวณหมู่บ้านเหมาะแก่การออกมาพักผ่อน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า บ้านหาดยาว

(นายเสรี เรืองสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

นายาว

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ นายาวโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ ยาวโ คำว่า โ ยาวโ หมายถึง ลักษณะความยาวมากกว่าความกว้าง นายาว เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตั้งของทุ่งนามีลักษณะผืนนาที่ยาวมากแต่มีความกว้างที่ไม่มาก และความแตกต่างของนาผืนนี้ คือ มีลักษณะยาวกว่าผืนนาอื่น ๆ ในหมู่บ้าน ซึ่งในอดีตบริเวณผืนนี้มีต้นมะม่วงเจริญเติบโตอยู่ด้วยหลายต้นซึ่งเป็นมะม่วงพันธุ์กล้วย เนื่องจากเมื่อผลของมะม่วงสุกจะมีลักษณะเรียวยาว มีสีเหลืองคล้ายกับกล้วย แต่ปัจจุบันต้นมะม่วงนั้นไม่มีไม้ให้ปรากฏในบริเวณผืนนานั้นแล้ว ระยะหลังจึงทำให้มีคนในชุมชนเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า นาโสดม่วง แต่ชื่อที่คนส่วนใหญ่เรียกขานมาตั้งแต่สมัยก่อนเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า นายาว

(นายเดชา เรืองสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

นาทอน

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ นาทอนโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ ทอนโ หมายถึง นาที่กว้างขวาง เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตั้งของทุ่งนามีลักษณะผืนนาที่มีความกว้างมาก และความแตกต่างของนาผืนนี้ คือ มีลักษณะความกว้างกว่าผืนนาอื่น ๆ ในหมู่บ้าน ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในละแวกนั้นเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า นาทอน

(นายเดชา เรืองสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

นาเกาะเปรว

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ นาเกาะเปรวโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ เกาะโ หมายถึง ขอบกันคั่นนาเพื่อใช้เป็นทางเดิน คำว่า โ เปรวโ หมายถึง สุสานหรือกุโบร์ นาเกาะเปรว เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตั้งของทุ่งนามีการนำศพไปฝังไว้ในผืนนาแห่งนั้น เนื่องจากในสมัยก่อนมีหญิงตั้งครรภ์อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่ตรงนั้น วันหนึ่งเขาผู้นั้นมีความรู้สึกอยากจะทานของเปรี้ยว ๆ เลยหันไปมองรอบ ๆ ก็เจอกับต้นหว้าที่กำลังผลิดอกออกผลเหมาะแก่การนำมารับประทาน เมื่อหญิงตั้งครรภ์ผู้นั้นเห็นเขาก็รีบขึ้นไปปีนต้นหว้าต้นนั้นเพื่อที่จะเก็บมารับประทาน แต่เนื่องด้วยเขากำลังตั้งครรภ์อยู่และต้องปีนขึ้นต้นไม้ ทันใดนั้นเขาก็ตกลงมาจากต้นหว้า จึงเสียชีวิตลงในทันที ญาติพี่น้องของเขาจึงนำร่างไปฝังไว้ที่ผืนนาแห่งนั้น ต่อมาชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า นาเกาะเปรว

(นายเดชา เรืองสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

ควนก่อ

หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย โ ควนก่อโ มีที่มาจาก คำว่า โ ควนโ หมายถึง ลักษณะของเนินเขาที่สูงเล็กน้อย คำว่า โ ก่อโ หมายถึง เมื่อมีคนขึ้นไปบริเวณนั้นแล้วตะโกนออกมาเสียงจะมีความก้อง ควนก่อ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ

เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตั้งของเนินเขาเล็ก ๆ หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า ควน ซึ่งบริเวณควนแห่งนั้นเมื่อพุดออกมาเสียงที่เปล่งออกมาซึ่งอยู่ในบริเวณนั้นจะเป็นเสียงที่มีความก้องมากกว่าปกติ

เนื่องจากลักษณะของภูมิประเทศบริเวณนั้นทำให้เสียงพุดที่เปล่งออกมามีความก้องมากกว่าพื้นที่บริเวณอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ควนก้อง

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

ควนจุก

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ ควนจุกโ มีที่มาจาก คำว่า โ ควนโ หมายถึง ลักษณะของเนินเขาที่สูงเล็กน้อย คำว่า โ จุกโ หมายถึง ลักษณะของยอดเขาที่สูงที่สุด ควนจุก เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ

เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตั้งของยอดเขาที่สูงที่สุดบนเกาะยวน้อย ซึ่งควนจุกเป็นยอดเขาที่ในสมัยอดีตมีการใช้เป็นสถานที่ตั้งกล้องส่องดูข้าศึก เพราะจะทำให้เห็นข้าศึกได้ชัดเจนเนื่องจากเป็นจุดยอดเขาที่สูงที่สุด นอกจากนี้ยังมีสถานที่อีก 1 แห่ง ที่ใช้การตั้งชื่อในลักษณะที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือ ป่าควนจุก ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ควนจุก

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

ควนขวาง

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

โ ควนขวางโ มีที่มาจาก คำว่า โ ควนโ หมายถึง ลักษณะของเนินเขาที่สูงเล็กน้อย คำว่า โ ขวางโ หมายถึง มีสิ่งกีดขวางพื้นที่ตั้งของควนแห่งนั้น

ควนขวาง เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตั้งของเนินเขาที่สูงเล็กน้อย บริเวณของควนขวางจะมีการขวางกั้นพื้นที่ระหว่างบ้านโละหากับบ้านน้ำจืด เพื่อเป็นการแบ่งเขตระหว่างพื้นที่ของ 2 หมู่บ้าน ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ควนขวาง

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

แหลมหาด

หมู่ที่ 1 ตำบลเกาะใหญ่ อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ แหลมหาดโ มีที่มาจาก คำว่า โ แหลมโ หมายถึง ลักษณะของพื้นดินที่ยื่นออกไปในทะเล คำว่า โ หาดโ หมายถึง อ่าวหรือชายหาด แหลมหาด เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ

เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตั้งของชายหาดที่เป็นแหลมยื่นออกไปในทะเลมีลักษณะของหาดทรายที่ขาวสวยงาม ซึ่งชาวบ้านในพื้นที่จะเรียกว่าหัวแหลม โดยหัวแหลมที่ชาวบ้านเรียกนั้นจะโผล่ขึ้นมาเมื่อตอนน้ำลด หรือเรียกอีกอย่างว่าสันหลังมังกร ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า แหลมหาด

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

อ่าวบ่อเล

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวใหญ่ อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ อ่าวบ่อเลโ มีที่มาจาก คำว่า โ อ่าวโ หมายถึง ชายหาด คำว่า โ บ่อโ หมายถึง โ บ่อน้ำโ คำว่า โ เลโ หมายถึง ทะเล เมื่อนำความหมายทั้งหมดมารวมกัน หมายถึง บ่อน้ำในทะเล อ่าวบ่อเล เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตั้งของชายหาดที่เกิดบ่อน้ำในทะเล ซึ่งบ่อน้ำแห่งนั้นจะเกิดขึ้นมาตอนน้ำแห้ง แต่ในทางกลับกันก็มีน้ำบ่อที่อยู่ในทะเลไหลขึ้นมาแทน แตรสชาติของน้ำไม่เค็มแต่มีรสจืด เนื่องจากอิทธิพลภาษาไทยถิ่นจากคำว่า ทะเล ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า เล ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า อ่าวบ่อเล

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

อ่าวละหมุน

หมู่ที่ 3 ตำบลพุนใน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

โ อ่าวละหมุนโ มีที่มาจาก คำว่า โ ละโ มาจากภาษามลายู คือ คำว่า โ ตะละโ หมายถึง อ่าว คำว่า โ หมุนโ หมายถึง ทิศทางการไหลของน้ำ อ่าวละหมุน เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณอ่าว ซึ่งเป็นอ่าวที่มีลักษณะรูปร่างโค้ง จึงทำให้น้ำไหลเวียนออกไปตามรูปร่างของอ่าวนั้นได้ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า อ่าวละหมุน

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

แหลมหาดหอย

หมู่ที่ 6 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

โ แหลมหาดหอยโ มีที่มาจาก คำว่า โ แหลมโ หมายถึง ลักษณะของพื้นดินที่ยื่นออกไปในทะเล คำว่า โ หาดโ หมายถึง อ่าวหรือชายหาดที่ทอดยาวยื่นออกไปในทะเล ประกอบกับพื้นที่ตรงนั้นมีเปลือกหอยเป็นจำนวนมาก แหลมหาดหอย เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาด ซึ่งเป็นลักษณะของแหลมที่ทอดยาวยื่นออกไปในทะเล จากลักษณะของการพบเปลือกหอยในบริเวณนั้นเป็นจำนวนมากแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ได้เป็นอย่างดี เพราะบริเวณนี้เป็นอ่าวค่อนข้างหลบกำบังลมเนื่องจากมีเกาะโข้งขวางกั้นอยู่พื้นที่ห่อ 4 ข้างเป็นโคลนเหลว พบแหล่งหญ้าทะเลพื้นที่ประมาณ 0.59 ตารางกิโลเมตร-อ่าวติดยาชายเลน และแพร่กระจายออกไปด้านนอกอ่าวพื้นแนวน้ำลงต่ำเล็กน้อย เป็นแนวประมาณ 1,000 เมตร โดยเริ่มจากแนวป่าชายเลนที่ระยะ 200 เมตร ความหนาแน่นร้อยละ 20-70 ของพื้นที่ ปกติคลุม ไปถึงแนวหญ้าทะเล ตอนกลางอ่าว สำหรับบริเวณใกล้ฝั่งออกไปพื้นแนวน้ำลงต่ำจะพบแนวหญ้าทะเล มีความหนาแน่นเพียงร้อยละ 10-20 ถัดขึ้นไปทางทิศเหนือถึงอ่าวโต๊ะเปี้ย พบแนวหญ้าทะเลเป็นแนวแคบ ๆ ประมาณ 100-300 เมตร ความหนาแน่นร้อยละ 20 พบหญ้าทะเลบริเวณแหลมหาดหอยทั้งสิ้น 4 ชนิด สรุปรายหญ้าทะเลที่พบในพื้นที่เกาะยาวใหญ่และเกาะยาวน้อยมีทั้งสิ้น 8 ชนิด ซึ่งพบอยู่ตามอ่าวต่าง ๆ บางแห่งพบอยู่ใกล้ป่าชายเลน ชายหาดหรือเนินทราย โดยที่เกาะยาวใหญ่มีพื้นที่หญ้าทะเลแพร่กระจายรวมทั้งสิ้น

5.73 ตารางกิโลเมตร พบหญ้าทะเล 8 ชนิด สำหรับเกาะยาวน้อยมีพื้นที่หญ้าทะเลทั้งสิ้น 1.98 ตารางกิโลเมตร พบหญ้าทะเล 5 ชนิด เนื่องจากความอุดมสมบูรณ์เช่นนี้จึงทำให้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า แหลมหาดหอย

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

นาแหลม

หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

โ นาแหลมโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ แหลมโ หมายถึง ลักษณะของพื้นดินที่ยื่นล้ำออกไปจนสุดตา นาแหลม เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณผืนนาซึ่งมีลักษณะประกอบกับแหลมที่ยื่นล้ำออกไป พื้นที่ตั้งของนาผืนนี้อยู่ในละแวกหมู่บ้านแหลมยาง ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า นาแหลม

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

นาฟ้าผ่า

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ นานาฟ้าผ่าโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ ฟ้าผ่าโ หมายถึง การเกิดปรากฏการณ์ทางธรรมชาติขึ้นที่บริเวณนาผืนนี้ นาฟ้าผ่าเป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาปรากฏการณ์ทางธรรมชาติซึ่งจัดว่าอยู่ในสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์เช่นเดียวกัน ซึ่งบริเวณนาผืนนี้จะเกิดปรากฏการณ์ฟ้าผ่าบ่อยครั้งโดยที่ไม่มีสาเหตุ จึงทำให้คนในชุมชนเกิดความหวาดกลัวเมื่อถึงช่วงมรสุมเพราะกลัวจะเกิดฟ้าผ่า ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า นาฟ้าผ่า

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

ควนโนนบ

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย โ ควนโนนบโ มีที่มาจาก คำว่า โ ควนโ หมายถึง ลักษณะของเนินเขาเล็ก ๆ ไม่สูงมาก คำว่า โ นบโ หมายถึง ทำนบกั้นน้ำ ควนโนนบ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณเนินเขาเล็ก ๆ ซึ่งชาวบ้านเรียกว่าควน บริเวณควนแห่งนี้มีน้ำไหลออกมาจากตาน้ำไหลลงมาจากควนจุก เมื่อชาวบ้านทราบวณน้ำที่ไหลมานั้นเป็นน้ำยากยอดเขาที่สูงที่สุดและเป็นน้ำที่สะอาด พวกเขาจึงสร้างทำนบกั้นน้ำไว้เพื่อชะลอการไหลของน้ำ และเพื่อเป็นที่กักเก็บน้ำที่ไหลลงมาจากควนจุกเพื่อเก็บเอาไว้ใช้ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ควนโนนบ

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

น่าน้ำผุด

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ นาน้ำผุดโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า น้ำผุด หมายถึง บริเวณผืนนาแห่งนั้นมีตาน้ำผุดขึ้นมา นาน้ำผุด เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นบริเวณผืนนา ซึ่งบริเวณผืนนาแห่งนั้นมีตาน้ำผุดไหลออกมาจากใต้พื้นดินโดยที่ไม่มีผู้ใดไปกระทำหรือขุดเอาไว้ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านที่เป็นเจ้าของนาผืนนั้นเรียกผืนนาแห่งนั้นว่า นาน้ำผุด

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

ท่าพรุ

หมู่ที่ 3 ตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ ท่าพรุโ มีที่มาจาก คำว่า โ ท่าโ หมายถึง ท่าเรือ คำว่า โ พรุโ หมายถึง แอ่งน้ำ ท่าพรุ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่ตั้งของท่าเรือขนาดเล็ก ที่คนในชุมชนใช้สำหรับเป็นที่จอดพักเรือประมง ซึ่งพื้นที่บริเวณใกล้เคียงท่าเรือแห่งนั้นมีแอ่งน้ำเล็ก ๆ ปรกอบอยู่ด้วย รอบ ๆ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ท่าพรุ

(นายเสรี เริงสมุทร2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านริมเล

5 หมู่ที่ ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านริมเล มีที่มาจากคำว่า โ บ้านโน หมายถึง ชุมชนที่มีผู้คนอาศัย คำว่า โ ริมเล หมายถึง บริเวณที่ติดกับชายหาด บ้านริมเล เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่ตั้งของบ้านที่อยู่ในบริเวณริมทะเล ซึ่งบ้านริมทะเลแห่งนี้มีชาวบ้านตั้งแต่สมัยก่อนไปถิ่นฐานสร้างบ้านเรือน เพื่อก่อตั้งเป็นชุมชนที่อยู่ติดริมทะเล เนื่องจากอิทธิพลภาษาไทยถิ่นใต้จากคำว่า ทะเล ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า เล ด้วยเหตุนี้เมื่อชาวบ้านที่เข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชนตรงนั้นจึงเรียกชื่อบริเวณนั้นว่า บ้านริมเล

(นายเสรี เรืองสมุทร2563, สัมภาษณ์)

ย

เกาะหลิมเปส

เป็นเกาะบริวารในอำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ เกาะหลิมเปส มีที่มาจาก ภาษามลายู คือ คำว่า โ หลีเปะโ หมายถึง ลีบแบน เกาะหลิมเปส เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่ตั้งรวมถึงรูปทรงของเกาะเข้าด้วยกัน จึงทำให้เห็นว่าเกาะแห่งนี้มีลักษณะที่ไม่กว้างมากเนื่องจากมีความเรียวยาว ลีบ ด้วยความเรียวยาว ลีบ เช่นนี้ทำให้คนผู้คนได้เห็นถึงความตระการตาด้วยความสูงเด่นที่คล้ายกับมีมีดวงอยู่ในทะเล ซึ่งในสมัยก่อนพื้นที่เกาะตรงนั้นชาวบ้านนิยมเรียกว่า หลีเปะ แต่ปัจจุบันมีการเพี้ยนเสียงมาเป็นคำว่า หลิมเปส หรือ ลิเป่ ซึ่งคำเหล่านี้ล้วนมีความหมายเดียวกันทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในพื้นที่จึงเรียกพื้นที่ของเกาะตรงนั้นว่า เกาะหลิมเปส

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย

ย

ย

เกาะใต้

เป็นเกาะบริวาร ในอำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย โ เกาะใต้ มีที่มาจาก คำว่า โ เกาะโน หมายถึง ลักษณะของแผ่นดินที่มีน้ำล้อมรอบ คำว่า โ ใต้ หมายถึง เกาะที่ตั้งอยู่ทางทิศใต้ เกาะใต้ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่ตั้งของเกาะที่เชื่อมกันระหว่างเกาะฟลอง ซึ่งเกาะใต้เป็นการบ่งบอกถึงลักษณะของตำแหน่งที่ตั้งที่อยู่ล่างสุด ตั้งแต่สมัยอดีตถึงปัจจุบันผู้คนในชุมชนนิยมไปหาหอย ณ เกาะใต้แห่งนี้ ไม่ว่าจะเป็น หอยพง หอยขาไก่ หอยมุก เพื่อนำมาเลี้ยงชีพภายในครอบครัว เนื่องลักษณะที่ตั้งของเกาะแห่งนี้ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของตำบลเกาะยาวน้อย ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในพื้นที่จึงเรียกพื้นที่ของเกาะตรงนั้นว่า เกาะใต้

(นายเสรี เรืองสมุทร2563, สัมภาษณ์)

เกาะบีและ

เป็นเกาะบริวารในอำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ เกาะบีและ มีที่มาจาก ภาษามลายู คือ คำว่า โ บีและโ แปลว่า ห้อง เมื่อนำความหมายมารวมกัน หมายถึง เกาะห้อง เกาะห้อง เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่ตั้งรวมถึงรูปทรงของเกาะเข้าด้วยกัน จึงทำให้เห็นว่าภายในเกาะแห่งนี้มีลักษณะรูปทรงของเกาะแบ่งออกเป็นห้อง ๆ ลักษณะสภาพแวดล้อมโดยรวมเหมาะแก่การไปท่องเที่ยวเช่นเดียวกันเนื่องจากมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยธรรมชาติที่ชวนหลงใหล เมื่อเกาะแห่งนี้เป็นเกาะที่นักท่องเที่ยวให้ความนิยม หน่วยงานภาครัฐจึงเปลี่ยนชื่อสถานที่เป็นชื่อทางราชการว่า เกาะห้อง

ซึ่งแปลความหมายมาจากชื่อเดิมแต่ปัจจุบันชาวบ้านยังนิยมเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า เกาะปีแหละ

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

ควนหน้าบ้าน

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ ควนหน้าบ้านโ มีที่มาจาก คำว่า โ ควนโ หมายถึง เนินเล็ก ๆ คำว่า โ หน้าบ้านโ หมายถึง พื้นที่หน้าหมู่บ้าน ควนหน้าบ้าน เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่ตั้งของหมู่บ้านซึ่งอยู่ในละแวกเดียวกันกับบ้านน้ำจืด ชาวบ้านจึงนำเอาสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนบริเวณที่อยู่อาศัยเพราะบริเวณพื้นที่ตรงนั้นมีเนินเล็ก ๆ ปรากฏอยู่หน้าหมู่บ้าน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านเรียกพื้นที่หมู่บ้านตรงนั้นว่า ควนหน้าบ้าน

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

เกาะนอก

เป็นเกาะบริวารในอำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ เกาะนอกโ มีที่มาจาก คำว่า โ เกาะโ หมายถึง ลักษณะของแผ่นดินที่มีน้ำล้อมรอบ คำว่า โ นอกโ หมายถึง เกาะที่ตั้งอยู่บริเวณด้านนอกของอำเภอกะยาร เกาะนอก เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่ตั้งของเกาะ ซึ่งเกาะนอกเป็นการบ่งบอกถึงลักษณะของตำแหน่งที่ตั้งที่อยู่ด้านนอกอาณาเขตพื้นที่ของเกาะยาว ถึงแม้เกาะนอกจะเป็นเกาะที่อยู่บริเวณแหลมไทร แต่ด้วยระยะความห่างที่ไกลออกไปในทะเลจึงทำให้เป็นเกาะแห่งนี้อยู่คนละผืนกับเกาะยาวน้อย แต่ก็ยังนับว่าติดกับติดแดนอาณาเขตของเกาะยาวน้อยอยู่ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านเรียกบริเวณเกาะแห่งนี้ว่า เกาะนอก

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

เกาะพลอง

เป็นเกาะบริวารในอำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ เกาะพลองโ คำว่า โ เกาะพลองโ หมายถึง ลักษณะของแผ่นดินที่มีน้ำล้อมรอบซึ่งพื้นที่นั้นมีสีขาวคล้ายกับไม้พลอง เกาะพลอง เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากการนำเอาสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่ตั้งของเกาะ ซึ่งเกาะพลองเป็นการบ่งบอกถึงของลักษณะรูปทรงของเกาะแห่งนี้ว่ามีลักษณะคล้ายไม้พลองสีขาว แนวหาดทรายที่ยื่นลงไปในทะเลนั้นจะมองเห็นเมื่อถึงช่วงที่น้ำลดเห็นว่าเกาะแห่งนี้มีลักษณะคล้ายกับไม้พลองสีขาว เวลาต่อมาทางหน่วยงานภาครัฐได้เข้ามาเปลี่ยนชื่อเปลี่ยนชื่อเป็นชื่อทางการ คือ โ สันหลังมังกรโ ซึ่งเป็นชื่อที่ตั้งขึ้นเพื่อความแปลกใหม่ เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน แต่ในปัจจุบันชาวบ้านนิยมเรียกว่า โ สันหลังมังกรโ เนื่องจากเป็นชื่อที่ใหม่และทันสมัยน่าดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมชม ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในพื้นที่จึงเรียกพื้นที่ของเกาะตรงนั้นว่า เกาะพลอง

(นายเสรี เริงสมุทร2563, สัมภาษณ์)

ย

ย

อ่าวทิ้ง

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ อ่าวทิ้งโ มีที่มาจาก คำว่า โ อ่าวโ หมายถึง ลักษณะของชายหาดที่ทอดยาวคำว่า โ ทิ้งโ หมายถึง ต้นทิ้ง
เนื่องจากบริเวณอ่าวแห่งนี้เคยมีต้นทิ้งขึ้นเองตามธรรมชาติในช่วงสมัยอดีตโ อ่าวทิ้งโ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้
เนื่องจากความเป็นธรรมชาติที่ถูกสร้างขึ้นมาให้ปรากฏอยู่ในละแวกชุมชนหมู่ที่ 7 บ้าน อันเป้า ที่ทำให้อ่าวแห่งนี้ประกอบไปด้วยทรัพยากรทั้งทางทะเลและทางพื้นดิน
ซึ่งลักษณะเด่นของพื้นดินบริเวณอ่าวทิ้งแห่งนี้มีลักษณะพื้นดินที่เป็นดินสีแดงผสมกับก้อนกรวดและก้อนหินเล็ก ๆ รอบ ๆ บริเวณอ่าว
ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของสภาพภูมิศาสตร์ที่เป็นลักษณะของพื้นดินที่หลากหลายทางชีวภาพ จึงมีความเหมาะสมแก่การดำรงชีวิตอยู่เจริญเติบโตได้ดีตามริมทะเล
ตามชายหาด หรือบริเวณของหรือบริเวณป่าชายเลน พืชไม้ยืนต้นชนิดหนึ่งที่เรียกว่า ต้นทิ้ง หรือต้นสารภีทะเล เป็นต้นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ ใบหนาเป็นมัน
ออกดอกเป็นช่อมีกลีบดอกสีขาว มีเกสรสีเหลือง ดอกมีกลิ่นหอม มีผลกลมสีเขียวและเมื่อเวลาผลแก่จัดจะมีสีน้ำตาลจะมีการออกดอกในฤดูแล้ง
จึงสะท้อนให้เห็นการตั้งชื่อที่นำเอาลักษณะความเด่นชัดของสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะเป็นบริเวณอ่าวทอดยาวมาตั้งเป็นชื่อหลัก นั่นคือคำว่า โ อ่าวโ
ส่วนคำว่า โ ทิ้งโ เป็นการนำเอาทรัพยากรป่าไม้ที่เกิดขึ้นในบริเวณอ่าวแห่งนี้มาตั้งขยายต่อจากคำว่าอ่าว เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นชื่อเฉพาะของสถานที่

ย ย ย ย ย ย ย อ่าวทิ้ง ในปัจจุบันต้นทิ้งที่เคยมีปรากฏอยู่ ณ อ่าวแห่งนี้ ไม่ได้มีให้เห็นอยู่อีกแล้ว
เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมที่มีการพัฒนาบริเวณอ่าวโดยมีการนำก้อนหินมาก่อขึ้นเป็นผนังกันให้ดูสวยงาม และป้องกันดินสไลด์หรือดินถล่มลงมา
และยังเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับนักท่องเที่ยวหรือคนในชุมชน
นอกจากอ่าวทิ้งจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแล้วยังเป็นท่าเรือเพื่อจอดเรือขึ้นฝั่งสำหรับชาวบ้านที่ประกอบอาชีพประมงอีกด้วย และยังสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของอ่าวทิ้ง
ในสมัยอดีตที่คนในสมัยนั้นมีความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาพื้นบ้าน ที่รู้จักการนำสรรพคุณทางด้านสมุนไพรของดอกทิ้งมาใช้ทำยาหอม
โดยการนำเมล็ดมาทำน้ำมันทาแก้ปวดเมื่อยตามข้อ การที่คนในชุมชนในสมัยอดีตมีความรู้เหล่านี้นับว่าสะท้อนให้เห็นถึงการนำสิ่งที่อยู่ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์
ทั้งใช้เป็นยารักษาโรค และเครื่องหอมที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ย

(นายสุธิต ภิญญ 2562, สัมภาษณ์)

บ้านทับไต้

หมู่ที่ 3 ตำบลพรุใน อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านทับไต้โ มีที่มาจาก คำว่า โ ทับโ หมายถึง ที่พักอาศัยของชาวประมง คำว่า โ ไต้โ หมายถึง
ชี้ได้ของคบที่ใช้จุดไฟเพื่อให้แสงสว่าง เนื่องจากพื้นที่บริเวณตรงนั้นมีต้นยาง
ที่สามารถนำน้ำมันยางมาผสมกับต้นกะป้อให้เป็นชี้ได้เพื่อใช้เป็นแสงสว่างโ บ้านทับไต้โ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้โดยชาวบ้านได้ใช้คำว่า
โ บ้านโ ในการตั้งชื่อเป็นคำหลัก คือ หมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ และใช้คำขยายอีก 2 คำ คือ คำว่า โ ทับโ หมายถึง ถิ่นฐานที่อยู่อาศัยเช่นเดียวกัน
และคำขยายคำที่ 2 คือคำว่า โ ไต้โ หมายถึงชี้ได้ที่ชาวบ้านใช้เพื่อให้เกิดแสงสว่าง บ้านทับไต้เป็นชื่อบ้านที่อยู่ในละแวกบ้านของหมู่ที่ 3 บ้านอ่าวกะป้อ
ซึ่งเดิมบริเวณนี้ในสมัยอดีตเป็นท่าเรือขนส่งที่ใช้ข้ามไปมายังอำเภอกะยาร และจังหวัดภูเก็ต
ซึ่งในสมัยนั้นมีคนอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่ตรงนั้นเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า โ บ้านทับไต้โ

ย ย ย ย ย ย ย เนื่องจากบริเวณพื้นที่ตรงนั้นมีต้นยางป่าขึ้นเป็นจำนวนมาก กลุ่มชนในสมัยนั้นมีอาชีพเก็บรังนกนางแอ่น
จึงใช้คบเพลิงเป็นอุปกรณ์ในการขึ้นเกาะรังนกเพื่อใช้คบเพลิงเป็นแสงสว่าง หรือในขณะที่ต้องการไปในพื้นที่ที่มีความมืด เช่น ถ้ำ หรือ ใช้ในการออกไปหาหอย หาลู
คิบเพลิงค้ำคนในท้องถิ่นกะยารเรียกว่า โ ไต้โ ประกอบด้วยบริเวณนี้มีต้นกะป้อ และต้นไผ่ขึ้นอยู่ด้วยเช่นเดียวกัน
ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ในชุมชนสิ่งของที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยการนำเอาน้ำมันยางของตนยางที่แก่จัดมาใช้คู่กับต้นกะป้อและต้นไผ่
เพื่อใช้เป็นคบไฟให้แสงสว่างในตอนกลางคืน ส่วนที่จับด้านล่างของคบชาวบ้านเรียกกันว่าชี้ได้
เพราะเหตุนี้เมื่อชาวบ้านเห็นสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นแล้วนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันที่มากกว่าการใช้งาน นอกจากนี้นี้ยังมีสถานที่อีก 1 แห่ง
ที่ใช้การตั้งชื่อที่เป็นไปในลักษณะแนวทางเดียวกัน คือ นาทับไต้ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า โ บ้านทับไต้โ

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

ย

ท่ายาง

หมู่ที่ 6 ตำบลพรุใน อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ ท่ายางโ มีที่มาจาก คำว่า โ ท่าโ หมายถึง ท่าเรือเล็ก ๆ ซึ่งมีน้ำไหลผ่านได้ตลอด คำว่าโ ยางโ หมายถึง
ต้นยางป่าที่เจริญเติบโตอยู่ในพื้นที่แห่งนั้นในสมัยอดีตท่ายาง เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้โดยชาวบ้านได้ใช้คำว่า โ ท่าโ ในการตั้งชื่อเป็นคำหลัก คือ

ท่าเรือขนาดเล็กที่ใช้สัญจร และใช้ค้าขายอีก 1 คำ คือ คำว่า
โ ยางโ สะท้อนให้เห็นว่าชาวบ้านในชุมชนมีการนำเอาสิ่งที่ปรากฏในท้องถิ่นที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันมาตั้งเป็นชื่อสถานที่

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

โละปาไ้บ้านนอก

หมู่ที่ 3 ตำบลพรุใน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ ละปาไ้บ้านนอกโ มีที่มาจาก คำว่า โ โละโ หมายถึง อ่าว คำว่า โ ปาไ้โ หมายถึง ต้นกะพ้อ คำว่า
โ บ้านตกโ หมายถึง พื้นที่ของหมู่บ้านอยู่ด้านทิศตะวันออก เนื่องจากในสมัยก่อนในหมู่บ้านบริเวณนั้นเคยมีต้นกะพ้อขึ้นอยู่ตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก
หลังจากนั้นต่อมาในช่วงประมาณปี พ.ศ. 2510 ทางกรมได้มีประกาศให้มีการเปลี่ยนชื่อมาเป็นภาษาไทยเพื่อให้เกิดความสวยงาม โดยเปลี่ยนจากชื่อเดิม คือ
โละปาไ้บ้านนอก มาเป็นบ้านบูรพา แต่ชาวบ้านเห็นว่ายากต่อการเรียกชื่อใหม่ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกชื่อเดิมว่า โละปาไ้บ้านนอก
เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้โดยชาวบ้านใช้คำว่า โ โละโ ในการตั้งชื่อเป็นคำหลัก คือ อ่าว และใช้คำขยายอีก 2 คำ คือ คำว่า โ ปาไ้โ และคำว่า
บ้านนอก สะท้อนให้เห็นว่าชาวบ้านในชุมชนมีการนำเอาพืชที่เจริญเติบโตในชุมชนมาใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ และใช้คำว่า ออก ในการเรียกทิศทาง เป็นคำว่า
โละปาไ้บ้านนอก ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกว่า โละปาไ้บ้านนอก

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)ย

ย

โละปาไ้บ้านตก

หมู่ที่ 3 ตำบลพรุใน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

โ โละปาไ้บ้านตกโ มีที่มาจาก คำว่า โ โละโ หมายถึง อ่าว คำว่า โ ปาไ้โ หมายถึง ต้นกะพ้อ คำว่า โ บ้านตกโ หมายถึง
พื้นที่ของหมู่บ้านอยู่ด้านทิศตะวันตก เนื่องจากพื้นที่ตรงนี้ในอดีตก็เคยมีต้นกะพ้อขึ้นอยู่ตามธรรมชาติจำนวนมากเช่นเดียวกันกับโละปาไ้บ้านนอก
ในสมัยอดีตชาวบ้านเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่าบ้านอ่าวกะพ้อ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของพื้นที่ที่มีต้นกะพ้อ
แล้วหลังจากนั้นชาวบ้านได้นำชื่อที่เป็นภาษามลายูมาแปลเป็นภาษาไทยว่า โ บ้านอ่าวกะพ้อโ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้โดยชาวบ้านใช้คำว่า
โ โละโ ในการตั้งชื่อเป็นคำหลัก คือ อ่าว และใช้คำขยายอีก 2 คำ คือ คำว่า โ ปาไ้โ และคำว่า บ้านตก
สะท้อนให้เห็นว่าชาวบ้านในชุมชนมีการนำเอาพืชที่เจริญเติบโตในชุมชนมาใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ และใช้คำว่า ตก ในการเรียกทิศทาง เป็นคำว่า โละปาไ้บ้านตก
นอกจากนี้ยังมีสถานที่อีก 1 แห่งที่ใช้การตั้งชื่อที่เป็นไปในลักษณะแนวทางเดียวกัน คือ อ่าวโละปาไ้ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกว่า โละปาไ้บ้านตก

ย (ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

อ่าวพ่อนุ้ย

หมู่ที่ 3 ตำบลพรุใน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย โ อ่าวพ่อนุ้ยโ มีที่มาจาก คำว่า โ อ่าวโ หมายถึง พื้นที่ที่เป็นชายหาด คำว่า โ พ้อโ หมายถึง ต้นกะพ้อ คำว่า
โ นุ้ยโ หมายถึง เล็กๆ อ่าวกะพ้อ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้โดยชาวบ้านใช้คำว่า โ อ่าวโ ในการตั้งชื่อเป็นคำหลัก และใช้คำขยายอีก 2 คำ คือ
คำว่า โ พ้อโ และคำว่า นุ้ย สะท้อนให้เห็นว่าชาวบ้านในชุมชนมีการนำเอาพืชที่เจริญเติบโตในชุมชนมาใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ และใช้คำว่า นุ้ย
หมายถึงหมู่บ้านขนาดเล็ก
ชาวบ้านสามารถนำต้นกะพ้อมาใช้ในครัวเรือนได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นใช้ป็นวัสดุอุปกรณ์สำหรับให้แสงสว่างก็สามารถใช้งานได้เช่นเดียวกัน
ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกว่าพื้นที่บริเวณอ่าวแห่งนี้ว่า อ่าวพ่อนุ้ย

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

อ่าวโละจาก

หมู่ที่ 1 ตำบลรุโน อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ อ่าวโละจากโ มีที่มาจาก คำว่า โ โละโ หมายถึง อ่าวหรือคลอง โ จากโ หมายถึง ต้นจาก
เนื่องจากพื้นที่ตรงนั้นในสมัยอดีตจะมีลักษณะเป็นคลองใหญ่ประกอบด้วยมีต้นจากขึ้นอยู่ตามธรรมชาติ
แต่ในปัจจุบันพื้นที่ตรงนั้นไม่มีต้นจากอยู่ในพื้นที่เหมือนสมัยก่อนแล้ว ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า "อ่าวโละจาก"
เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้โดยชาวบ้านใช้คำว่า โ อ่าวโ ในการตั้งชื่อเป็นคำหลัก คือ อ่าว และใช้คำขยายอีก 2 คำ คือ คำว่า โ โละโ และคำว่า
จาก ซึ่งคำว่าอ่าว และคำว่าโละมีความหมายเดียวกันคือ พื้นที่ที่เป็นลักษณะของอ่าวหรือลำคลองขนาดเล็ก
สะท้อนให้เห็นว่าชาวบ้านในชุมชนมีการนำเอาพืชที่เจริญเติบโตในชุมชนมาใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ คือ ต้นจาก ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกว่า อ่าวโละจาก

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

อ่าวโละพลู

หมู่ที่ 5 ตำบลรุโน อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ อ่าวโละพลูโ มีที่มาจาก คำว่า โ โละโ หมายถึง อ่าวหรือคลอง คำว่า โ พลูโ ต้นพลู
เมื่อนำความหมายมารวมกัน หมายถึง อ่าวที่มีต้นพลูเจริญเติบโตในบริเวณนั้นเป็นจำนวนมาก อ่าวโละพลู เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้
เนื่องจากคนในสมัยก่อนนิยมรับประทานหมากพลู เป็นกิจวัตรประจำวัน
ใบพลูนอกจากจะใช้รับประทานแล้วยังสามารถนำมาใช้เป็นอุปกรณ์ของแพทย์พื้นบ้านได้อีกด้วยที่ใช้ในการบำบัดรักษาผู้ป่วย ตามเรื่องเล่าได้มีการเล่าสืบต่อกันมาว่า
มีกลุ่มคนที่อพยพจากมณฑลไทรบุรี (ไทรบุรี ปะลิส สตูล) ซึ่งส่วนใหญ่มาจากเขตอำเภอละงู ปากบารา เจ๊ะบิลัง ซึ่งเป็นการอพยพครั้งใหญ่
ที่กระจายอยู่ทั่วเกาะยาวในช่วงปี พ.ศ. 2435-2442 การอพยพของบรรพบุรุษคนเกาะยาวในครั้งนี้เกิดจากการสู้รบเพื่อควบคุมการขยายอำนาจของสยาม
จากการบอกเล่าของบรรพบุรุษการขยายอำนาจของสยามในครั้งนี้ ใช้กำลังว่าจ้างชาวจีนฮกเกี้ยนที่มีกองกำลังทางเรือ
และมีอาวุธที่พร้อมกว่าเข้าควบคุมจนทำให้ชาวบ้านและกลุ่มขุนทหารค่ายละงูต้องทิ้งบ้านทั้งเมืองหนีเอาตัวรอดมาทางน้ำฝั่งทะเลอันดามัน
บางท่านเล่าว่ากลุ่มกองกำลังค่ายละงูออกปล้นและเผากองเรือชาวจีนที่ถูกจ้างมาทำสงคราม จากนั้นหนีมาทางฝั่งทะเลอันดามันไปอยู่ตามเกาะต่าง ๆ
ซึ่งการอพยพของชนกลุ่มนี้น่าจะได้รับการเชื่อมโยงจากกลุ่มแรกที่เข้ามาอาศัยอยู่ก่อน หัวหน้าชนกลุ่มนี้ คือ ขุนสัน หรือเรียกว่า โต๊ะสัน ขุนดำ หรือเรียกว่า โต๊ะดำ
และขุนปราบ ด้วยเหตุนี้โดยพวกเขาอาศัยทำเลบริเวณอ่าวโละพลูเป็นที่ตั้งถิ่นฐานและตั้งชื่อสถานที่ตรงนั้นว่า อ่าวโละพลู
หลังจากนั้นบริเวณอ่าวแห่งนั้นได้ถูกทิ้งร้างและสิ้นสุดสถานเก่า ๆ อยู่บริเวณนั้นผู้เล่าบอกว่าบรรพบุรุษชนกลุ่มนี้ คือ ตระกูล คล่องสมุทร ถิ่นเกาะยาว และด่านาดิ

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

อ่าวโละป่าเกา

หมู่ที่ 1 ตำบลรุโน อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ อ่าวโละป่าเกาโ มีที่มาจาก คำว่า โ โละโ หมายถึง อ่าว คำว่า โ ป่าเกาโ หมายถึง อ่าวที่มีป่าโบราณ อ่าวโละป่าเกา
เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนผืนป่าแห่งนี้ประกอบไปด้วยพืชพรรณไม้นานาชนิด เนื่องจากเป็นป่าดั้งเดิม ที่คนจีนในรุ่นแรก ๆ
ที่เดินทางเข้ามาในเขตอำเภอกะยาร เพื่อเข้ามาพักอาศัยบริเวณนี้ แต่ในปัจจุบันบริเวณตรงนี้ถูกขายทอดตลาดให้แก่นายทุนที่ประกอบธุรกิจปลูกต้นไม้
ต่อมาเมื่อบริเวณตรงนั้นเต็มไปด้วยต้นไม้จึงทำให้ชาวบ้านในละแวกนั้นเห็นต้นไม้และเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า อ่าวโกโก้

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

อ่าวท่าแค

หมู่ที่ 1 ตำบลรุโน อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ อ่าวท่าแคโ มีที่มาจาก คำว่า โ อ่าวโ หมายถึง แนวชายหาดคำว่า โ ท่าโ หมายถึง
ท่าเรือขนาดเล็กของชาวบ้าน คำว่า โ แคโ หมายถึง ต้นแค อ่าวท่าแค เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้

เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ตรงนั้นเป็นชายหาดประกอบด้วยมีต้นแคนขนาดใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง และใกล้ ๆ อ่าวแห่งนี้ก็มีท่าเรือเล็ก ๆ ของชาวประมงเพื่อใช้เป็นท่าสำหรับจอดเรือ ซึ่งต้นแคนที่กล่าวถึงนี้คือต้นแคนที่สามารถนำดอกมาใช้เป็นวัตถุดิบในการทำขนมหรือต้มเพื่อรับประทานกับข้าวก็ได้เช่นเดียวกัน ปัจจุบันพื้นที่ตรงนั้นไม่มีต้นแคนให้เห็นอีกแล้ว เนื่องจากการบูรณการใช้เป็นพื้นที่สำหรับการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในอดีตจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นตามสิ่งที่เห็นมาตั้งแต่ครั้งก่อน คือ ต้นแคนพวกเขาจึงใช้เรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า อ่าวท่าแค

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

บ้านโละโป๊ะ

หมู่ที่ 1 ตำบลพูลใน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านโละโป๊ะโ มีที่มาจาก คำว่า โ โละโ มาจากภาษามลายู คือ คำว่า โ ตะโละโ แปลว่า อ่าว คำว่า โ โปะโ มาจากภาษามลายู คือ คำว่า โ พาวโละโ แปลว่า อ่าวมะม่วง เมื่อความหมายมารวมแล้วหมายถึง โ อ่าวมะม่วงโ อ่าวมะม่วง เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่หมู่บ้านตรงนั้นมีลักษณะเป็นอ่าวประกอบด้วยมีต้นมะม่วงที่ขึ้นเองตามธรรมชาติจากสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินั้นแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น สาเหตุที่ทำให้บริเวณอ่าวแห่งนี้มีต้นมะม่วง อาจมาจากพวคนกขนาดใหญ่ที่เก็บกินผลไม้แล้วนำเมล็ดมาทิ้งไว้ ย แต่เดิมพื้นที่บริเวณตรงนั้นมีกลุ่มคนที่อพยพมาจากอำเภอละงู จังหวัดสตูล และจากอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยกลุ่มคนของอำเภอสายบุรีมาพร้อมกับสภาพเหตุการณ์บ้านเมืองที่อยู่ไม่เป็นปกติ ส่วนกลุ่มคนที่มาจากอำเภอละงูนั้นเร่ร่อนต้องการหางานเพื่อประกอบอาชีพ เช่น เก็บรังนกนางแอ่น ทำประมง เมื่อกลุ่มคนเหล่านั้นมาถึงบริเวณหมู่บ้าน จึงเห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร ประกอบกับลักษณะภูมิประเทศที่เหมาะสมต่อการทำประมง พวกเขาเลยตัดสินใจตั้งหลักแหล่ง ลงหลักปักฐานจนสืบลูกสืบหลานต่อ ๆ กันมา

ย ในส่วนของพื้นที่บ้านโละโป๊ะ มีการแบ่งตามขนาดของพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน มาตั้งแต่สมัยอดีตคือ พื้นที่บ้านโละโป๊ะน้อยซึ่งมีพื้นที่ขนาดเล็กกว่าพื้นที่บ้านโละโป๊ะใหญ่ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่บริเวณตรงนั้นว่า บ้านโละโป๊ะน้อย และบ้านโละโป๊ะใหญ่ ซึ่งอยู่ในละแวกหมู่บ้านเดียวกันเวลาต่อมาหน่วยงานภาครัฐได้มีการเปลี่ยนชื่อสถานที่เป็นชื่อทางราชการว่า โ บ้านอ่าวมะม่วงโ ซึ่งแปลมาจากความหมายเดิม แต่ในปัจจุบันชาวบ้านยังคงชินกับการเรียกว่า โ บ้านโละโป๊ะโ มากกว่าชื่อปัจจุบันเนื่องจากเป็นชื่อที่ชาวบ้านใช้เรียกขานกันมานาน

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

นาหนองหัว

หมู่ที่ 3 ตำบลกะยงน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ นาหนองหัวโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะพื้นที่ของทุ่งนา คำว่า โ หนองโ หมายถึงบริเวณที่มีลุ่มน้ำขัง คำว่า โ หัวโ หมายถึง ต้นหว้าที่มีขนาดใหญ่ นาหนองหัว เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ผืนนาตรงนั้นมีลักษณะเป็นหนองน้ำประกอบด้วยมีต้นหว้า จากสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินั้นแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ว่ามีพืชพรรณไม้ที่สามารถใช้รับประทานได้นั้นคือ ลูกหว้า หว้าเป็นต้นไม้ใหญ่และมักจะเจริญเติบโตบริเวณทุ่งนาที่มีหนองน้ำขัง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านเรียกพื้นที่ผืนนาแห่งนี้ว่า นาหนองหัว

(นายเสรี เริงสมุทร2563, สัมภาษณ์)

ย

นาตันโหนด

หมู่ที่ 3 ตำบลกะยงน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ นาตันโหนดโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา โ ตันโหนดโ หมายถึง ต้นตาลโหนด นาตันโหนด เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ผืนนาตรงนั้นมีต้นตาลโหนดเจริญเติบโตอยู่มาก จากสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินั้นแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ว่ามีพืชพรรณไม้ที่สามารถใช้รับประทานได้นั้นคือ ลูกตาลโหนด ซึ่งชาวบ้านสามารถนำผลของลูกตาลมาใช้รับประทานได้ทั้งผลสดและนำมาแปรรูปเป็นลูกตาลลอยแก้ว หรือแม้แต่ใบก็ยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลายอีกด้วย เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่น จากคำว่า ต้นตาลโหนด ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า ตันโหนด ด้วยเหตุนี้ ชาวบ้านบ้านที่อยู่ในบริเวณผืนนาแห่งนี้เมื่อเห็นว่าต้นตาลโหนดขึ้นอยู่มากจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า นาตันโหนด

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

นาคันขาม

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ นาคันขามโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ ตันขามโ หมายถึง ต้นมะขาม นาคันขาม เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ผืนนาตรงนั้นมีต้นมะขามเจริญเติบโตอยู่มาก จากสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินั้น แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ว่ามีพืชพรรณไม้ที่สามารถใช้รับประทานได้นั้นคือ มะขาม ซึ่งชาวบ้านสามารถนำผลของมะขามมาใช้รับประทานได้ทั้งผลสด ผลสุกและนำมาแปรรูปเป็นมะขามตากแห้ง เพื่อใช้สำหรับการปรุงอาหาร หรือแม้แต่ใบของมะขามก็ยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลายอีก เช่น ใช้ต้มน้ำเพื่ออาบให้กับเด็กที่เป็นไขหวัด แต่เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่น จากคำว่า ต้นมะขาม ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า ตันขาม ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกผืนนาแห่งนั้นว่า นาคันขาม

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

นาคันกุล

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ นาคันกุลโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ ตันกุลโ หมายถึง ต้นพิกุล นาคันกุล เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ผืนนาตรงนั้นมีต้นพิกุลเจริญเติบโตอยู่มาก จากสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินั้น แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ว่ามีพืชพรรณไม้ที่สามารถใช้เป็นเครื่องหอมระเหยได้นั้นคือ ดอกพิกุล ซึ่งชาวบ้านสามารถนำดอกพิกุลมาใช้เป็นเครื่องหอม หรือนำดอกพิกุลมาตากแห้งเพื่อนำมาใช้เป็นยารักษาโรคที่ช่วยได้ในหลาย ๆ โรค เช่น ช่วยขับลม แก้ผิ้อื้อย แก้เสมหะแก้เหงือกอักเสบ เป็นต้น ส่วนลำต้นของต้นพิกุล จัดว่าเป็นไม้เนื้อแข็งที่สามารถใช้สร้างบ้านเรือนได้ และเปลือกของต้นพิกุลสามารถนำมาใช้สกัดทำสีย้อมผ้าได้เช่นเดียวกัน แต่เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่น จากคำว่า ต้นพิกุล ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า กุล แต่ในปัจจุบันบริเวณผืนนาแห่งนี้ไม่มีต้นพิกุลอีกแล้ว เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในอดีตจึงเรียกผืนนาแห่งนั้นว่า นาคันกุล

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

นาพังกา

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ นาพังกาโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ พังกาโ หมายถึง ต้นพังกา หรือต้นโกงกาง นาพังกา เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ผืนนาตรงนั้นมีพังกาเจริญเติบโตอยู่มาก จากสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินั้น แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ว่ามีพืชพรรณไม้ที่อยู่บริเวณฝั่งชายเลน และบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากเป็นที่อยู่ของสัตว์ทะเลแล้ว บริเวณรอบ ๆ ประกอบด้วยผืนนาที่แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของทรัพยากรในท้องถิ่นที่เห็นได้ชัดเจน คือ ชาวบ้านสามารถประกอบอาชีพการทำนาได้และผลผลิตของข้าวที่ออกมาจะมีรสชาติที่นำรับประทานเนื่องจากปัจจัยของสภาพน้ำที่เป็นน้ำกร่อย ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในอดีตจึงเรียกผืนนาแห่งนั้นว่า นาพังกา

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

นาป่าจาก

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ นาป่าจากโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ ป่าจากโ หมายถึง ลักษณะความหนาแน่นของต้นจากในบริเวณผืนนาแห่งนั้น นาป่าจาก เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ผืนนาตรงนั้นมีต้นจากเจริญเติบโตอยู่หนาแน่น จากสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินั้น แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ซึ่งชาวบ้านก็ได้รับประโยชน์จากผลของต้นจากมารับประทานทั้งผลสดหรือนำมาแปรรูปเช่นเดียวกับผลของตาลโหนดได้เช่นเดียวกัน ส่วนยอดอ่อนของต้นจากชาวบ้านก็นำมาตากแห้งเพื่อใช้สูบ เหมือนกับบุหรี่ในปัจจุบัน โดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติประกอบกับผืนนาที่แสดงให้เห็นถึงการประกอบอาชีพชาวบ้านที่มีการทำนาปลูกข้าวมาตั้งแต่สมัยอดีต ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในอดีตจึงเรียกผืนนาแห่งนั้นว่า นาป่าจาก

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

ย

นาพรุแฉด

หมู่ที่ 2 ตำบลเกาะพรุใน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

โ นาพรุแฉดโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ พรุโ หมายถึง แ่งน้ำเล็ก ๆ คำว่า โ แฉดโ หมายถึง ต้นแฉด นาพรุแฉด เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ผืนนาตรงนั้นมีต้นแฉดเจริญเติบโตอยู่จำนวนมาก จากสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินั้น แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ซึ่งชาวบ้านก็ได้รับประโยชน์จากต้นแฉด คือสามารถนำต้นแฉดซึ่งจะมีลักษณะคล้ายกับต้นกก ซึ่งชาวบ้านในอดีตจะนำต้นแฉดมาใช้ในการจักสานเครื่องใช้ภายในครัวเรือน สาเหตุที่ทำให้ต้นแฉดอุดมสมบูรณ์อยู่ในพื้นที่ตรงนั้นเนื่องจากมีแอ่งน้ำที่เหมาะสมกับลักษณะชีวภาพการเจริญเติบโตของพืชชนิดนี้ ลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติประกอบกับผืนนาที่แสดงให้เห็นถึงการประกอบอาชีพชาวบ้านที่มีการทำนาปลูกข้าวมาตั้งแต่สมัยอดีต ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในอดีตจึงเรียกผืนนาแห่งนั้นว่า นาพรุแฉด

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

นาคันพลับ

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

โ นาคันพลับโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ คันพลับโ หมายถึง บริเวณผืนนาที่ประกอบกับมีต้นพลับอยู่ด้วย นาคันพลับ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ผืนนาตรงนั้นมีต้นพลับเจริญเติบโตอยู่จำนวนมาก ซึ่งเป็นพื้นที่ละแวกเดียวกันกับพื้นที่นาเกาะเปรว จากสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินั้น แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ซึ่งชาวบ้านก็ได้รับประโยชน์จากต้นพลับ คือ สามารถใช้เป็นเครื่องมือเฝ้าให้แก่มนุษย์ได้ในระหว่างที่กำลังทำไร่ ทำนา ซึ่งลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติประกอบกับผืนนาที่แสดงให้เห็นถึงการประกอบอาชีพชาวบ้านที่มีการทำนาปลูกข้าวมาตั้งแต่สมัยอดีต ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในอดีตจึงเรียกผืนนาแห่งนั้นว่า นาคันพลับ

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านโคกค้ำ

หมู่ที่ 3 ตำบลพรุใน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

โ บ้านโคกค้ำโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ชุมชนที่มีคนอาศัย คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ โคกโ หมายถึง เนินเล็ก ๆ คำว่า โ ค้ำโ หมายถึง ต้นค้ำ บ้านโคกค้ำ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ของหมู่บ้านตรงนั้นมีลักษณะเป็นเนินเล็ก ๆ ประกอบกับมีต้นค้ำเจริญเติบโตอยู่จำนวนมากซึ่งแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น

ชาวบ้านก็ได้รับประโยชน์จากต้นคล้ามีอายุเหมาะแก่การใช้งานไปสร้างเป็นเครื่องใช้จักสาน เช่น เสื่อ เป็นต้น
ลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติประกอบกับพื้นที่ของหมู่บ้าน
ต้นคล้านอกจากจะใช้เป็นเครื่องจักสานแล้วยังใช้ในการมัดต้นกล้าก่อนที่จะนำไปปลูกได้เช่นเดียวกัน
เพราะทรัพยากรที่มีอยู่ในหมู่บ้านสามารถตอบสนองการประกอบอาชีพชาวบ้านที่มีการทำนา มาตั้งแต่สมัยอดีต ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในอดีตจึงหมู่บ้านแห่งนั้นว่า
บ้านโคกคล้า

(นายเคชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

ย

บ้านคลองบอน

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวใหญ่ อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย โ บ้านคลองบอนโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ชุมชนที่มีคนอาศัย คำว่า โ คลองโ หมายถึง ทางไหลผ่านของแม่น้ำ คำว่า
โ บอนโ หมายถึง ต้นบอน บ้านคลองบอน เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้
เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ของหมู่บ้านตรงนั้นมีลักษณะเป็นหมู่บ้านประกอบกับมีต้นบอนเจริญเติบโตอยู่จำนวนมากซึ่งแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่
ที่ตรงนั้นเพราะมีลำคลองไหลตัดผ่านบริเวณหมู่บ้านซึ่งรอบ ๆ ลำคลองแห่งนั้นปกคลุมไปด้วยต้นบอนที่ขึ้นเองธรรมชาติ ซึ่งบอนชนิดนี้ไม่สามารถนำมารับประทานได้
ถ้าหากไปโดนยางของต้นบอนก็จะเกิดอาการคันแสบร้อนไปทั้งตัว ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า บ้านคลองบอน

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

อ่าวคลองสน

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวใหญ่ อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย โ อ่าวคลองสนโ มีที่มาจาก คำว่า โ อ่าวโ หมายถึง ชายหาดที่มีลักษณะโค้งเว้า คำว่า โ สนโ หมายถึง ต้นสน อ่าวคลองสน
เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ของอ่าวตรงนั้นมีลักษณะเป็นแนวชายหาดทอดยาว
ประกอบกับมีต้นสนขนาดใหญ่เจริญเติบโตอยู่จำนวนมากซึ่งแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ชาวบ้านก็ได้รับประโยชน์จากต้นสน คือ
สามารถใช้เป็นสถานที่รมเงาพักผ่อนในยามไปเที่ยวที่หาดแห่งนั้นลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติแล้วประ
กอบกับพื้นที่ของอ่าว ซึ่งมีน้ำจากลำคลองไหลผ่านบริเวณอ่าวที่มีต้นสนแห่งนั้น แต่เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่นไทย จากคำว่า คลองสน ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง
คำว่า สน ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกอ่าวแห่งนั้นว่า อ่าวคลองสน

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ2563, สัมภาษณ์)

ย

อ่าวเคียน

หมู่ที่ 5 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ อ่าวเคียนโ มีที่มาจาก คำว่า โ อ่าวโ หมายถึง ชายหาดที่มีลักษณะโค้งเว้า คำว่า โ เคียนโ หมายถึง ต้นตะเคียน อ่าวเคียน
เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ของอ่าวตรงนั้นมีลักษณะเป็นแนวชายหาดทอดยาว
ประกอบกับมีต้นตะเคียนขนาดใหญ่เจริญเติบโตอยู่จำนวนมากซึ่งแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ชาวบ้านก็ได้รับประโยชน์จากต้นตะเคียน คือ
สามารถใช้เป็นสถานที่รมเงาพักผ่อนในยามไปเที่ยวที่หาดแห่งนั้น นอกจากให้ประโยชน์เป็นที่รมเงาแล้ว ไม้ตะเคียน
ถือว่ามีความประโยชน์ที่หลากหลายไม่ว่าจะนำมาสร้างบ้านเรือน ใช้ทำเรือ เป็นต้น
ลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติแล้วประกอบกับพื้นที่ของอ่าวที่มีความสวยงาม
แต่เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่นไทย จากคำว่า ต้นตะเคียน ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า เคียน ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกอ่าวแห่งนั้นว่า อ่าวเคียน

ย

อ่าวม่วง

หมู่บ้านที่ 4 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โอ อ่าวม่วงโอ มีที่มาจาก คำว่า โอ อ่าวโอ หมายถึง ชายหาดที่มีลักษณะโค้งเว้า คำว่า โอ ม่วงโอ หมายถึง ต้นมะม่วง อ่าวม่วง เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ของอ่าวตรงนั้นมีลักษณะเป็นแนวชายหาด ประกอบกับมีต้นมะม่วงเจริญเติบโตอยู่จำนวนมากซึ่งแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ชาวบ้านก็ได้รับประโยชน์จากต้นมะม่วง คือ ในยามที่ถึงฤดูกาลที่ผลไม้ออกผลสามารถนำมะม่วงที่อ่าวแห่งนั้นมารับประทานได้ นอกจากนี้ต้นมะม่วงที่อยู่ในบริเวณอ่าวสามารถใช้เป็นสถานที่ร่มเงาพักผ่อนในยามไปเที่ยวที่หาดแห่งนั้นได้เช่นเดียวกัน ลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติแล้วประกอบกับพื้นที่ของอ่าวที่มีความสวยงาม แต่เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่น จากคำว่า ต้นมะม่วง ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า ม่วง ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกอ่าวแห่งนั้นว่า อ่าวม่วง

ย

อ่าวตันจิก

หมู่บ้านที่ ๕ ตำบลเกาะยาวใหญ่ อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โอ อ่าวตันจิกโอ มีที่มาจาก คำว่า โอ อ่าวตันจิกโอ หมายถึง ชายหาดที่มีลักษณะโค้งเว้าประกอบกับมีตันจิก อ่าวตันจิก เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ของอ่าวตรงนั้นมีลักษณะเป็นแนวชายหาด ประกอบกับมีตันจิกเจริญเติบโตอยู่จำนวนมากซึ่งแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ชาวบ้านก็ได้รับประโยชน์จากตันจิก ไม่ว่าจะเป็นใช้เป็นยารักษาโรคภายในครัวเรือน เช่น ใ้รักษาอาการไข้หวัด ไอ ซึ่งใ้ได้ทั้งในเด็กและผู้ใหญ่ รวมทั้งประโยชน์ด้านอื่น ๆ คือ ในยามที่ไปบริเวณอ่าวแห่งนั้นสามารถใช้เป็นสถานที่ร่มเงาพักผ่อนในยามไปเที่ยวที่หาดแห่งนั้นได้ ลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติแล้วประกอบกับพื้นที่ของอ่าวที่มีความสวยงาม ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกอ่าวแห่งนั้นว่า อ่าวตันจิก

ย

ควนเขียม

หมู่บ้านที่ 4ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โอ ควนเขียมโอ มีที่มาจาก คำว่า โอ ควนโอ หมายถึง ลักษณะของเนินเล็ก ๆ คำว่า โอ เขียมโอ หมายถึง ต้นเคี่ยม ควนเขียม เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ตรงนั้นมีลักษณะเป็นเนินเล็ก ๆ ประกอบกับมีต้นเคี่ยมเจริญเติบโตอยู่จำนวนมากซึ่งแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ชาวบ้านก็ได้รับประโยชน์จากต้นเคี่ยม ไม่ว่าจะเป็นนำไปสร้างบ้านเรือน ทำเรือ เป็นต้น เนื่องจากไม้เคี่ยมเป็นไม้เนื้อแข็ง ลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติแล้วประกอบกับพื้นที่ของเนินเล็ก ๆ แต่เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่น จากคำว่า ต้นเคี่ยม ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า เขียม ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่แห่งนั้นว่า ควนเขียม

ย

ควนช่องจั่ว

หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ ควนช่องจั่วโ มีที่มาจาก คำว่า โ ควนโ หมายถึง ลักษณะของเนินเล็ก ๆ คำว่า โ ช่งโ หมายถึง พื้นที่ว่างใช้สำหรับเป็นทางเข้าออกได้ คำว่า โ จั่วโ หมายถึง ไม่ยื่นต้นขนาดใหญ่ ควนช่องจั่ว เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ตรงนั้นมีลักษณะเป็นเนิน ประกอบกับมีต้นจั่วขนาดใหญ่ 1 ต้น เจริญเติบโตอยู่บนพื้นที่ตรงนั้น และเมื่อถึงช่วงที่ลมพัดพื้นที่ตรงนั้นก็จะเป็ช่องรับลมที่ต้อกที่หนึ่ง ลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติแล้วประกอบกับพื้นที่ที่เป็นเนิน เหมาะแก่การไปรับลมชมวิวได้ดีอีกเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่แห่งนั้นว่า ควนช่องจั่ว

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

เกาะยุง

เป็นเกาะบรวิารในอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ เกาะยุงโ มีที่มาจาก คำว่า โ เกาะยุงโ หมายถึง ชายหาดที่มีลักษณะโค้งเว้าประกอบกับมีต้นไม้พยูงอยู่ด้วย เกาะยุง เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่เกาะตรงนั้นมีลักษณะเป็นเกาะเล็ก ๆ ประกอบกับมีต้นไม้พยูงเจริญเติบโตอยู่จำนวนมากซึ่งแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้นเนื่องจากพื้นที่ตรงนั้นเป็นพื้นที่ที่สามารถพบต้นไม้พยูงได้มากกว่าพื้นที่อื่น ๆ ในอดีตชาวบ้านก็ได้รับประโยชน์จากต้นไม้พยูง ไม่ว่าจะเป็นนำไปสร้างบ้านเรือน ทำเรือ เป็นต้น เนื่องจากไม้พยูงเป็นไม้เนื้อแข็ง แต่ในปัจจุบันไม่สามารถตัดมาครอบครองได้แล้ว ลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติแล้วประกอบกับพื้นที่ของเกาะ แต่เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่น จากคำว่า ต้นพยูง ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า ยุงย ในอดีตชาวบ้านเรียกเกาะแห่งนี้ว่า เกาะโยง แต่ปัจจุบันมีชื่อเป็นภาษาทางการ คือ เกาะยุง ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่บนเกาะแห่งนี้ว่า เกาะยุง

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

แหลมไทร

หมู่ที่ 5 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ แหลมไทรโ มีที่มาจาก คำว่า โ แหลมโ หมายถึง ลักษณะของพื้นดินที่ยื่นออกไปในทะเล คำว่า โ ไทรโ หมายถึง ต้นไทร แหลมไทร เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ตรงนั้นมีลักษณะเป็นพื้นดินยื่นออกไปในทะเล ประกอบกับมีต้นไทรเจริญเติบโตอยู่จำนวนมากซึ่งแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้นเนื่องจากพื้นที่ตรงนั้นเป็นพื้นที่ที่สามารถพบต้นไทรมากกว่าพื้นที่อื่น ๆ ลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติประกอบกับพื้นที่ของความเป็นแหลมและมีชายหาดทอดยาวสวยงาม เหมาะแก่การไปท่องเที่ยว ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่แห่งนั้นว่า แหลมไทร

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

ท่าตันโด

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ ท่าตันโดโ มีที่มาจาก คำว่า โ ท่าโ หมายถึง ท่าเรือขนาดเล็กของชาวประมง คำว่า โ ตันโดโ หมายถึง ต้นประดู่ ท่าตันโด เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนพื้นที่บริเวณใกล้เคียงตรงนั้นมีท่าเรือเล็ก ๆ อยู่ด้านหลังหมู่บ้าน ประกอบกับทางเข้าไปยังท่าเรือมีประดู่ขนาดใหญ่เจริญเติบโตอยู่บริเวณนั้นซึ่งไม่ประดู่ก็จัดว่าเป็นไม้เนื้อแข็งเช่นเดียวกันลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะมีพืชพรรณไม้ที่เจริญเติบโตเองตามธรรมชาติแล้วประกอบกับพื้นที่สำหรับการสัญจรของชาวบ้านของความเป็นท่าเรือ แต่เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่น จากคำว่า ต้นประดู่ ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า ตันโด ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่แห่งนั้นว่า ท่าตันโด

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

ย

ย

ควนไม้ไผ่

หมู่ที่ 5 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ ควนไม้ไผ่ หมายถึง ลักษณะของเนินเล็ก ๆ ที่มีต้นไม้ไผ่อยู่ในพื้นที่ตรงนั้นด้วย ควนไม้ไผ่ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในพื้นที่บริเวณตรงนั้นมีมีลักษณะความเป็นเนินเล็ก ๆ ประกอบกับมีต้นไม้ไผ่เจริญเติบโตอยู่บริเวณนั้นเป็นจำนวนมากซึ่งไม้ไผ่ก็จัดว่าเป็นไม้ที่มีความสำคัญต่อคนในชุมชนหลากหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในด้านต่าง ๆ เช่นการประกอบอาชีพการประมง การใช้เป็นเครื่องจักสาน เป็นต้น ลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นซึ่งเต็มไปด้วยต้นไม้ไผ่อยู่ทั่วบริเวณควนแห่งนั้น ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่แห่งนั้นว่า ควนไม้ไผ่

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

เกาะบุหงา

เป็นเกาะบริวารในอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ เกาะบุหงาโ มีที่มาจาก คำว่า โ บุหงาโ มาจากภาษามลายู แปลว่า ดอกไม้ เกาะบุหงา เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากบริเวณพื้นที่เกาะแห่งนี้มีลักษณะเป็นเกาะเล็ก ๆ ประกอบกับมีรูปทรงที่คล้ายกับดอกกุหลาบซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสวยงามของธรรมชาติ ลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นนอกจากจะเป็นพื้นที่ ที่เหมาะแก่การท่องเที่ยวแล้ว ยังเหมาะสำหรับการมองภาพความสวยงามจากมุมสูงซึ่งจะมีลักษณะคล้ายกับดอกกุหลาบที่กำลังบาน ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่บนเกาะแห่งนี้ว่า เกาะบุหงา

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

เกาะผักเบี้ย

เป็นเกาะบริวารในอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ เกาะผักเบี้ยโ มีที่มาจาก คำว่า โ ผักเบี้ยโ หมายถึงพืชเลื้อยบนเนินทราย ลำต้นขนาดเล็กอ่อนมีสีแดง เกาะผักเบี้ย เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากบริเวณพื้นที่เกาะแห่งนี้มีลักษณะเป็นเกาะเล็ก ๆ ประกอบกับบนพื้นที่ของเกาะอุดมสมบูรณ์ไปด้วยผักเบี้ย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายทางธรรมชาติที่มีทั้งสัตว์น้ำ และพืชพรรณต่าง ๆ ลักษณะโดยรวมบริเวณพื้นที่ตรงนั้นเหมาะแก่การไปเที่ยวเยี่ยมชมความหลากหลายทางชีวภาพที่กล่าวมาข้างต้น ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่บนเกาะแห่งนี้ว่า เกาะผักเบี้ย

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

คลองจาก

หมู่ 5 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ คลองจากโ มีที่มาจาก คำว่า โ คลองโ เส้นทางที่น้ำไหลผ่านได้ คำว่า โ จากโ หมายถึง ต้นจากที่อาศัยอยู่ในน้ำกร่อย คลองจาก เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามพรรณไม้ เนื่องจากในสมัยก่อนบริเวณพื้นที่ลำคลองตรงนั้นมีต้นจากเจริญเติบโต และปกคลุมอยู่อย่างหนาแน่นของทั้งสองฝั่งข้างคลอง

จากสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินั้น แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้น ซึ่งชาวบ้านก็ได้รับประโยชน์จากผลของต้นจากมารับประทานทั้งผลสดหรือนำมาแปรรูปเช่นเดียวกับผลของตาลโหนดได้เช่นเดียวกัน ส่วนยอดอ่อนของต้นจากชาวบ้านก็นำมาตากแห้งเพื่อใช้สูบ เหมือนกับบุหรี่ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในอดีตจึงเรียกลำคลองแห่งนั้นว่า คลองจาก

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย ย ย ย ย ย ย ย

น้ำบ่อโตะอีตา

หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยาน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ น้ำบ่อโตะอีตาโ มีที่มาจาก คำว่า โ โตะโ มาจาก ภาษามลายูแปลว่า ผู้อาวุโส ซึ่งคำว่าโตะ ใช้สำหรับเรียกแทนตัวผู้อาวุโสที่มีชื่อว่า โ อีตาโ เป็นบรรพบุรุษที่ขุดบ่อน้ำแห่งนี้ โ น้ำบ่อโตะอีตาโ เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ปรากฏอยู่ในหมู่บ้านท่าเขา โดยมีบรรพบุรุษในสมัยอดีตมาขุดน้ำบ่อแห่งนี้เป็นคนแรก ที่มีชื่อว่าโตะอีตา จึงสะท้อนให้เห็นการตั้งชื่อที่นำเอาชื่อของบุคคลที่ท่านคุณประโยชน์หรือมีการริเริ่มบุกเบิกสร้างถิ่นฐานที่อยู่อาศัย แต่ด้วยระยะเวลาที่ยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน บางครั้งบุคคลสำคัญเหล่านั้นอาจล่องลับไปแล้ว แต่ด้วยความดีที่ควรแก่การนำมาเผยแพร่จึงทำให้บุคคลเหล่านั้นเป็นที่น่าจดจำ และน่าสนใจของชาวบ้าน ทำให้ชาวบ้านในสมัยนั้นตั้งชื่อน้ำบ่อโตะอีตา

คนรุ่นหลังรู้จักกันในชื่อน้ำบ่อโตะอีตาสืบต่อกันมา ซึ่งเป็นลักษณะของน้ำบ่อที่น้ำในบ่อไม่เคยแห้งแม้จะอยู่ในช่วงฤดูไหนก็ตาม น้ำในบ่อมีสีใสสะอาดในสมัยก่อนถ้าหากใครที่ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคก็จะเดินทางไปที่บ่อน้ำแห่งนี้ เพื่อที่จะนำไปใช้ แต่ในปัจจุบันได้มีการบูรณาการเข้ามาดูแลจากทางหน่วยงานภาครัฐที่มีการก่อสร้างเพิ่มเติมโดยการสร้างหลังคายกขึ้นสูงที่บ่อน้ำแห่งนี้ เพื่อให้ผู้คนสะดวกแก่การมาใช้น้ำ

(นายเดชา เริงสมุทร, 2562 สัมภาษณ์)

พุโรโตะหม้อ

หมู่ที่ 2 ตำบลพุโรใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ พุโรโตะหม้อโ มีที่มาจาก คำว่า โ พุโร หมายถึง บริเวณลุ่มน้ำที่มีน้ำขัง คำว่าโ โตะโ มาจากภาษามลายูแปลว่า ผู้อาวุโสซึ่งคำว่าโตะ ใช้สำหรับเรียกแทนตัวผู้อาวุโสที่มีชื่อว่า โ โตะหม้อโ เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งเป็นผู้หญิงที่มีอายุ เนื่องจากโตะหม้อประกอบอาชีพทำสวนทำไร่ในบริเวณพื้นที่ตรงนั้น หลังจากที่โตะหม้อได้เสียชีวิต บริเวณพื้นที่ตรงนั้นจึงมีหน่วยงานทางภาครัฐเข้ามากำหนดให้เป็นพื้นที่ป่าสาธารณะประโยชน์ ซึ่งมีพื้นที่ตามประกาศจำนวน 14 ไร่ และในปัจจุบันเป็นที่เก็บน้ำของชุมชน ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า โ ฝ่ายเก็บน้ำพุโตะหม้อโ

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

ท่าโตะหนะ

หมู่ที่ 1 ตำบลพุโรใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ ท่าโตะหนะโ มีที่มาจาก คำว่า โ ท่าโ หมายถึง ท่าเรือ โ โตะหนะโ หมายถึง ผู้หญิงที่มีชื่อเรียกว่า หนะ ประกอบด้วยเป็นผู้อาวุโสที่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งโตะหนะคนนี้ เขาประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่บริเวณใกล้ ๆ กับท่าเรือแห่งนั้นเป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งเป็นบรรพบุรุษในสมัยอดีตคนแรกที่ประกอบอาชีพอยู่ในบริเวณนั้น ที่มีชื่อว่าโตะหนะด้วยเหตุนี้จึงสะท้อนให้เห็นการตั้งชื่อที่นำเอาชื่อของบุคคลที่ท่านคุณประโยชน์ริเริ่มบุกเบิกสร้างถิ่นฐานที่อยู่อาศัยเก็บไว้ให้ลูกหลานรุ่นหลังได้รับประโยชน์จากการใช้พื้นที่ตรงนั้น ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่แห่งนั้นโดยการยกย่องบรรพบุรุษที่ชื่อว่าโตะหนะว่า ท่าโตะหนะ

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

อำเภอโตะลามาะ

หมู่ที่ 1 ตำบลพรุใน อำเภอกะยาว จังหวัดพังงา

โ อำเภอโตะลามาะโ มีที่มาจาก คำว่า โ โตะโ มาจาก ภาษามลายูแปลว่า ผู้อาวุโส ซึ่งคำว่าโตะ ใช้สำหรับเรียกแทนตัวผู้อาวุโสที่มีชื่อว่า โ ลามาะโ อำเภอโตะลามาะ เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งเป็นบรรพบุรุษในสมัยอดีตคนที่ชื่อนางลามาะ ซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่แห่งนี้ ซึ่งบริเวณดังกล่าวทางไกลจากชุมชนที่มีผู้คนอาศัยอยู่ ในปี พ.ศ. 2463 เกิดการแพร่ระบาดของไข้หวัดใหญ่ หรือไข้ทรพิษ ซึ่งผู้ที่ป่วยเป็นโรคนี้จะไม่มีการรักษาได้หายเนื่องจากในสมัยก่อนผู้คนยังขาดความรู้ที่จะใช้ยามารักษาแต่ทางเดียวที่สามารถลดการแพร่ระบาดของโรคนี้ได้ คือ คนที่ป่วยเป็นโรคนี้จะถูกเอามาปล่อยไว้ ณ อำเภอแห่ง นั้น รวมถึงคนที่เสียชีวิตด้วยโรคนี้ก็นำร่างมาฝังที่อำเภอแห่งนั้นเช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นถึงความห่างไกลจากพื้นที่ในชุมชนของพื้นที่ตรงนั้น ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นชาวบ้านก็จะนำคนที่ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ หรือไข้ทรพิษ มาปล่อยไว้ที่อำเภอแห่งนั้น ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในอดีตจึงเรียกอำเภอแห่งนั้นว่า อำเภอโตะลามาะ

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

แหลมไม้แก้ว

หมู่ที่ 1 ตำบลพรุใน อำเภอกะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ แหลมไม้แก้วโ มีที่มาจาก คำว่า โ แหลมโ หมายถึง อำเภอหรือชายหาด คำว่า โ ไม้แก้วโ คือ ชื่อบุคคล แหลมไม้แก้ว เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งเป็นบรรพบุรุษในสมัยอดีต คือหลวงแก้ว เขาผู้นั้นเป็นบุคคลผู้นำที่เริ่มบุกเบิกทางป่าบริเวณอำเภอแห่งนั้น และเมื่อเวลาล่วงเลยไปหลวงแก้วผู้นั้นก็เสียชีวิตลง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเสียสละของบุคคลผู้นั้นที่เริ่มตั้งหลักปักฐานเพื่อบุกเบิกพื้นที่ตรงนั้นไว้ให้แก่คนรุ่น ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในอดีตจึงเรียกพื้นที่แห่งนั้นว่า แหลมไม้แก้ว

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

คลองตี่หัง

หมู่ที่ 1 ตำบลพรุใน อำเภอกะยาว จังหวัดพังงา

ย โ คลองตี่หังโ มีที่มาจาก คำว่า โ คลองโ หมายถึง เส้นทางที่น้ำไหลผ่านได้ คำว่า โ ตี่หังโ หมายถึง คนไทยเชื้อสายจีน คลองตี่หัง เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งเป็นบรรพบุรุษในสมัยอดีต ที่เป็นคนไทยเชื้อสายจีนในสมัยก่อนเดินทางเข้ามาตัดไม้เพื่อเผาก่อถาวรบริเวณคลองแห่งนี้ แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ตรงนั้นที่เหมาะสมแก่การเข้ามาประกอบอาชีพ โดยมีผู้บุกเบิกพื้นที่ คือ คนไทยเชื้อสายจีนในสมัยนั้น ต่อมาเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐโดยใช้เขตคลองตี่หังเป็นเขตป่าทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์ด้านทิศเหนือ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในอดีตจึงเรียกลำคลองแห่งนั้นว่า คลองตี่หัง

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

เขาช่องดิง

หมู่ที่ 1 ตำบลพรุใน อำเภอกะยาว จังหวัดพังงา

ย โ เขาช่องดิงโ มีที่มาจาก คำว่า โ เขาโ หมายถึง ลักษณะของภูเขาคำว่า โ ช่องโ หมายถึง ใช้เป็นทางสำหรับเข้าออกได้ เขาช่องดิง เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งเป็นบรรพบุรุษในสมัยอดีต คือ โตะดิง หรือนายดิง เป็นผู้ที่เดินทางเข้ามาสร้างรกรากบนพื้นที่แห่งนั้น เนื่องจากบริเวณช่องเขาตรงตรงนั้น เป็นช่องเขาที่ชาวบ้านใช้เป็นช่องทางนำต้นกล้าข้าว อุปกรณ์การทำนา ข้ามผ่านบริเวณตรงนั้น ซึ่งทำให้ผู้คนได้รับความสะดวกสบายมากขึ้นเนื่องจากมีโตะดิงเป็นผู้บุกเบิกเส้นทางนี้ไว้ก่อนแล้ว ลักษณะโดยรวมของพื้นที่ตรงนั้นแสดงให้เห็นถึงความง่ายของการใช้เส้นทางของพื้นที่ตรงนั้นที่เหมาะสมแก่การสัญจรของผู้คน โดยมีผู้บุกเบิกพื้นที่ คือ โตะดิง

ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านในอดีตจึงเรียกช่องเขาแห่งนั้นว่า เขาช่องดิง

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

แหลมยาจักร

หมู่ที่ 6 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ แหลมยาจักรโ มีที่มาจาก คำว่า โ แหลมโ อ่าวหรือชายหาด คำว่า โ ยาจักรโ หมายถึง แหลมที่เชื่อว่าพระยาจักรีเดินทางเข้ามาโดยใช้เรือแหลมยาจักร เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งในสมัยอดีตพระยาจักรีได้เดินทางผ่านเข้ามายังแหลมแห่งนั้นจากการที่พระยาจักรีได้เดินทางเข้ามายังแหลมนั้นชาวบ้านเชื่อว่าเป็นการเสริมสร้างสิริมงคลให้แก่ชาวบ้านในหมู่บ้านแห่งนั้น แต่เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่นจากคำว่า แหลมพระยาจักร ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า แหลมยาจักร ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่แหลมตรงนั้นว่า แหลมยาจักร

(นายเดชา เริงสมุทร 2562, สัมภาษณ์)

ย

ทำบ้านหลัด

หมู่ที่ 1 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ ทำบ้านหลัดโ มีที่มาจาก คำว่า โ ทำโ หมายถึง ทำเรือ คำว่าโ หลัดโ หมายถึง ปลัด ทำบ้านหลัด เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งในสมัยบริเวณท่าเรือแห่งนั้นเคยเป็นบ้านพักของปลัด ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในอำเภอกะยารแห่งนั้น แต่เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่น จากคำว่า ปลัด ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า หลัด ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ทำบ้านหลัด

(นายเดชา เริงสมุทร 2562, สัมภาษณ์)

โคกไต่สุ

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ โคกไต่สุโ มีที่มาจาก คำว่า โ โคกโ หมายถึง ควนหรือเนินเล็ก ๆ คำว่า โ ไต่โ มาจาก ภาษามลายูแปลว่า ผู้อาวุโส ซึ่งคำว่าไต่สุใช้สำหรับเรียกแทนตัวผู้อาวุโสที่มีชื่อว่า โ สุโ โคกไต่สุ เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งบุคคลผู้นั้นเป็นผู้เริ่มเข้ามาบุกเบิกพื้นที่เป็นคนแรก โดยบริเวณพื้นที่ที่เป็นโคกนั้นอยู่ใกล้กับบริเวณบ้านของบุคคลที่ชาวบ้านต่างรู้จักกันดี ด้วยลักษณะของพื้นที่ตรงนั้นเป็นโคกเนินเหมาะแก่การปลูกสร้างที่อยู่อาศัย เนื่องจากไม่เกิดปัญหาน้ำท่วม ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า โคกไต่สุ

(นายเดชา เริงสมุทร 2562, สัมภาษณ์)

ย

เกาะทับแตรคง

เป็นเกาะบริวารในอำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ เกาะทับแตรคงโ มีที่มาจาก คำว่า โ เกาะโ หมายถึงลักษณะของพื้นที่ซึ่งมีพื้นน้ำล้อมรอบ คำว่า โ ทับโ หมายถึง ที่พัก คำว่า โ แตรคงโ ชื่อของบุคคลในสมัยนั้น เกาะทับแตรคง เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งบุคคลผู้นั้นเป็นผู้เริ่มเดินทางเข้ามายังเกาะแห่งนั้นเพื่อมาสร้างเป็นที่พักอาศัยในพื้นที่ตรงนั้นเป็นคนแรก ด้วยลักษณะของพื้นที่ตรงนั้นเป็นเกาะที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การถือศีล แตรคงผู้นั้นเลยถือศีลอยู่ที่เกาะแห่งนั้น ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า เกาะทับแตรคง

(นายเดชา เริงสมุทร 2562, สัมภาษณ์)

ย

เขายายหลี่

หมู่ที่ 2 ตำบลเกาะพรุใน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

โ เขายายหลี่โ มีที่มาจาก คำว่า โ เขโ หมายถึง ลักษณะของภูเขา คำว่า โ ขายโ ในที่นี้หมายถึง คำนำหน้าการเรียกชื่อผู้อาวุโสเพศชาย คำว่า โ หลี่โ หมายถึง ชื่อของบุคคล เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งบุคคลผู้นั้นเป็นผู้เริ่มเดินทางเข้ามาตั้งหลักปักฐานที่แห่งนั้นเป็นคนแรก เพื่อมาสร้างที่พักอาศัยในพื้นที่ตรงนั้น ด้วยลักษณะของพื้นที่ตรงนั้นเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การปลูกสร้างบ้านเรือน ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า เขายายหลี่

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

อ่าวไต่ไทย

หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยาวใหญ่ อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ อ่าวไต่ไทยโ ที่มาจาก คำว่า โ อ่าวโ หมายถึง ชายหาดที่มีลักษณะโค้งเว้า คำว่า โ ไต่โ จากภาษามลายู แปลว่า ผู้อาวุโส ซึ่งคำว่าไต่ ใช้สำหรับเรียกแทนตัวผู้อาวุโสที่มีชื่อว่า โ ไทยโ อ่าวไต่ไทย เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งบุคคลผู้นั้นเป็นผู้เริ่มเข้ามาบุกเบิกพื้นที่เป็นคนแรก ซึ่งไต่ไทยผู้นั้นเป็นคนที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ เนื่องจากในอดีตสถานที่แห่งนั้นไต่ไทยเป็นบุคคลแรกที่มาอาศัย โดยบริเวณพื้นที่ที่เป็นอ่าวนั้นเป็นที่ตั้งบ้านของไต่ไทย ด้วยลักษณะของพื้นที่ตรงนั้นเป็นบริเวณอ่าวที่เอื้อแก่การปลูกสร้างที่อยู่อาศัย รวมทั้งง่ายต่อการประกอบอาชีพประมง ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า อ่าวไต่ไทย

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

ย

นาไต่ราบ

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ นาไต่ราบโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ ไต่โ จากภาษามลายู แปลว่า ผู้อาวุโส ซึ่งคำว่าไต่ ใช้สำหรับเรียกแทนตัวผู้อาวุโสที่มีชื่อว่า โ ราบโ นาไต่ราบ เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งบุคคลผู้นั้นเป็นผู้เริ่มเข้ามาบุกเบิกพื้นที่เป็นคนแรก ซึ่งไต่ราบเป็นเจ้าของผืนนาบริเวณนาผืนนั้น โดยบริเวณพื้นที่ที่เป็นผืนนาเป็นพื้นที่ประกอบอาชีพของไต่ราบ เนื่องจากลักษณะของพื้นที่ตรงนั้นเป็นผืนนาที่เอื้อแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรม ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า นาไต่ราบ

(นายเดชา เรืองสมุทร2562, สัมภาษณ์)

ย

นาพรมาดเส้น

หมู่ที่ 2 ตำบลพรุใน อำเภอกะยง จังหวัดพังงา

โ นาพรมาดเส้นโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ พรุโ หมายถึง แอ่งน้ำ คำว่า โ มาดเส้นโ หมายถึง ชื่อของบุคคล นาพรมาดเส้น เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งบุคคลผู้นั้นเป็นผู้เริ่มเข้ามาบุกเบิกพื้นที่เป็นคนแรก ซึ่งบุคคลที่ชื่อหมาดเส้นเป็นเจ้าของผืนนาบริเวณนาผืนนั้น โดยบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงนาผืนนั้นประกอบกับมีแอ่งน้ำเล็ก ๆ อยู่รวมด้วย เพื่อไว้สำหรับการใช้ถายน้ำเข้าไปในนา เนื่องจากลักษณะของพื้นที่ตรงนั้นเป็นผืนนาที่เอื้อแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรมปลูกข้าวเป็นส่วนใหญ่

ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า นาพรมหาดเส้น

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

ถ้าโตะบวช

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ ถ้าโตะบวชโ มีที่มาจาก คำว่า โ ถ้าโ หมายถึง ช่องที่เป็นโพรงลักษณะใหญ่ในภูเขา คำว่า โ โตะโ มาจาก ภาษามลายูแปลว่า ผู้อาวุโส ซึ่งคำว่าโตะ ใช้สำหรับเรียกแทนตัวผู้อาวุโส คำว่า โ บวชโ ในที่นี้หมายถึง การถือศีลของศาสนาอิสลาม เมื่อนำความหมายมารวมกันแล้ว หมายถึง ถ้าที่มีผู้อาวุโสซึ่งนับถือศาสนาอิสลามเดินทางไปถือศีลอด ถ้าโตะบวช เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งบุคคลผู้นั้นเดินทางไปยังบริเวณพื้นที่ที่เป็นถ้ำเพื่อทำการที่ถือศีลอด และผู้อาวุโสผู้นั้นเป็นบุคคลที่ชาวบ้านต่างรู้จักกันดี ด้วยลักษณะของพื้นที่ตรงนั้นเป็นสถานที่ที่เหมาะสมแก่การทำสมาธิ สำหรับบุคคลที่ต้องการความเงียบสงบ และต้องการทำอิบาดะห์ (ความดี) ได้ดีกว่าในพื้นที่ที่มีคนเยอะ เนื่องจากมีความเงียบ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ถ้าโตะบวช

(นายเดชา เริงสมุทร 2562, สัมภาษณ์)

ย

ฮ่าวเหียบ

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ ฮ่าวเหียบโ มีที่มาจาก คำว่า โ ฮ่าวโ หมายถึง ชายหาดที่มีลักษณะโค้งเว้าคำว่า โ เหียบโ หมายถึงชื่อบุคคล ฮ่าวเหียบ เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งบุคคลผู้นั้นเป็นผู้เริ่มเข้ามาบุกเบิกพื้นที่เป็นคนแรก ซึ่งบุคคลที่ชื่อเหียบผู้นั้นเป็นคนที่ชาวบ้านนับหน้าถือตา เนื่องจากในอดีตสถานที่แห่งนั้นบุคคลที่ชื่อเหียบเป็นบุคคลแรกที่มาอาศัย โดยบริเวณพื้นที่ที่เป็นฮ่าวนั้นเป็นที่ตั้งบ้านของบุคคลดังกล่าว ด้วยลักษณะของพื้นที่ตรงนั้นเป็นบริเวณฮ่าวที่มีแนวหาดทรายยาวซึ่งเอื้อแก่การปลูกสร้างที่อยู่อาศัย รวมถึงง่ายต่อการประกอบอาชีพประมง ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ฮ่าวเหียบ

(นายเดชา เริงสมุทร2562, สัมภาษณ์)

ย

ควนสมหมาย

หมู่ที่ 4ตำบลเกาะยวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ ควนสมหมายโ มีที่มาจาก คำว่า โ ควนโ หมายถึง ลักษณะของเนินเล็ก ๆคำว่า โ สมหมายโ หมายถึง ชื่อของบุคคล ควนสมหมาย เป็นนามสถานที่ตั้งตามชื่อ ชื่อสกุล หรือตำแหน่งบุคคล ซึ่งบุคคลผู้นั้นเขาก็อาศัยอยู่ในพื้นที่บ้านท่าเขาเนื่องจากควนแห่งนี้อยู่ในละแวกพื้นที่บ้านท่าเขา ในทุกวัน ๆ เขาผู้นั้นจะทำหน้าที่ไปส่งภรรยาซึ่งเป็นครูผู้สอนที่โรงเรียนบ้านท่าเขา เป็นประจำทุกวันแต่วันหนึ่งเขาผู้นั้นถูกฆ่าด้วยการจริง เวลาต่อมาเขาก็เสียชีวิตลงที่ควนแห่งนี้ เนื่องด้วยลักษณะของพื้นที่ตรงนั้นเป็นควนประกอบด้วยมีต้นไม้ปกคลุมซึ่งเอื้อต่อการชุมนุมตัวของคนร้ายก่อนที่จะลงมือ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ควนสมหมาย

(นายเดชา เริงสมุทร2562, สัมภาษณ์)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย

ตุ๊กนมดแดง

เป็นเกาะบริวารในอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ ตู๋กุนมดแดงโ มีที่มาจาก คำว่า โ ตู๋โ ที่มาจาก ภาษามลายู บาตู แปลว่า โ หินโ และ กุน ที่มาจาก ภาษามลายู แปลว่า โ กองโ คำว่า โ มดแดงโ เนื่องจากมีมดแดงมาอาศัยอยู่ที่บริเวณกองหินเหล่านั้นโ ตู๋กุนมดแดงโ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ เนื่องจากบริเวณพื้นที่แห่งนั้น มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำรงอยู่ของสัตว์บางชนิด ซึ่งสัตว์ชนิดนี้ที่กล่าวถึง คือ มดแดง โดยปกติแล้วมดแดงส่วนใหญ่จะใช้ไม่ยี่ตนในการสร้างรังของมัน หรือไม่ว่าใหญ่ ๆ ที่ใบดก ไม่ผลัดใบง่ายและใบไม้จะต้องใหญ่จนพอสร้างรัง ใบไม้ชนิดที่มดแดงชอบสร้างรัง เช่น ต้นมะม่วง ต้นกระถิน ต้นहुควาง และต้นหว้า เป็นต้น พื้นที่ที่มดแดงใช้สร้างรังมักเป็นพื้นที่รกร้าง และพื้นที่เกษตรกรรม แต่จุดที่น่าสังเกต และน่าสนใจคือ ในอำเภอเกาะยาวนั้น มีสัตว์ชนิดที่กล่าวมานั้นคือมดแดง ซึ่งสร้างที่อยู่อาศัยบริเวณโขดหิน หรือกองหินเป็นจำนวนมาก โดยพื้นที่ที่มดแดงไปอาศัยอยู่นั้นไม่ได้จัดอยู่ในปัจจัยของการสร้างที่อยู่อาศัยของสัตว์ชนิดนั้น

ย ย ย ย ย ย ย ย ย เนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ จากสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำรงอยู่ จึงทำให้พื้นที่บริเวณหินตรงนั้นเป็นที่อยู่ของมดแดง เมื่อชาวบ้านเห็นลักษณะที่ปรากฏอยู่ จึงนำชื่อของสัตว์ชนิดนั้นมาตั้งชื่อนามสถานที่คือโ ตู๋กุนมดแดงโ ต่อมาได้มีการเปลี่ยนชื่อสถานที่เป็นชื่อทางราชการว่า โ หินมดแดงโ ซึ่งเป็นการแปลความหมายมาจากชื่อเดิม แต่ปัจจุบันชาวบ้านยังนิยมเรียกว่า โ ตู๋กุนมดแดงโ มากกว่าเนื่องจากเป็นชื่อพื้นบ้านที่ใช้เรียกกันมาช้านาน อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของนามสถานที่มีการรับวัฒนธรรมทางภาษาที่เป็นภาษามลายูเข้ามาเกี่ยวข้องในการตั้งชื่อนามสถานที่ด้วย และยังแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของชีววิทยาเกี่ยวกับสัตว์ชนิดนี้ที่อาศัยอยู่ได้หลากหลายพื้นที่

(นายเดชา เริงสมุทร 2562, สัมภาษณ์)

ย

อำเภอไร่ควาย

หมู่ที่ 2 ตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ อำเภอไร่ควายโ มีที่มาจาก คำว่า โ อำเภอไร่ควายโ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนาที่เป็นอำเภอไร่สำหรับสัตว์เลี้ยง อำเภอไร่ควาย เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ เดิมทีชาวบ้านเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า อำเภอไร่ควาย เนื่องจากบริเวณพื้นที่แห่งนั้นมีลักษณะอำเภอเป็นทุ่งนาที่กว้างชาวบ้านจึงใช้เป็นพื้นที่สำหรับการเลี้ยงควายประกอบกับมีพื้นที่เก็บน้ำจืดไว้สำหรับให้ควายได้เป็นจำนวนมาก แต่เมื่อหน่วยงานภาครัฐเข้ามาจึงมีการเปลี่ยนชื่อเป็น อำเภอไร่ควายด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า อำเภอไร่ควาย

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านคลองเหี้ย

หมู่ที่ 2 ตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านคลองเหี้ยโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ชุมชนที่มีผู้คนอาศัย คำว่า โ คลองเหี้ยโ หมายถึง ลำคลองที่เหี้ยอาศัยอยู่ บ้านคลองเหี้ย เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ เนื่องจากบริเวณพื้นที่หมู่บ้านแห่งนั้น มีลำคลองทอดยาวผ่านหมู่บ้าน ซึ่งในคลองนั้นสมัยอดีตมีตัวเงินตัวทอง (ตัวเหี้ย) อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่จึงทำให้มีสัตว์อาศัยอยู่ร่วมด้วย แต่เมื่อเวลาผ่านไปการออกเสียงเริ่มผิดเพี้ยนไปจากเดิม จากคำว่า คลองเหี้ย แปรเสียงวรรณยุกต์มาเป็น คลองเหี้ยจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีสถานที่อีก 1 แห่งที่ใช้การตั้งชื่อที่เป็นไปในลักษณะแนวทางเดียวกัน คือ น้ำตกคลองเหี้ย ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า บ้านคลองเหี้ย

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ2563, สัมภาษณ์)

ย

อ่าวนกเปิดน้ำ

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวใหญ่ อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ อ่าวนกเปิดน้ำโ มีที่มาจาก คำว่า โ อ่าวนกเปิดน้ำโ หมายถึง ลักษณะของชายหาดที่โค้งเว้าซึ่งมีนกเปิดน้ำอาศัยอยู่ อ่าวนกเปิดน้ำ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ เนื่องจากบริเวณพื้นที่อ่าวแห่งนั้น มีลักษณะชายหาดที่ทอดยาวและอุดมสมบูรณ์ไปด้วยธรรมชาติจึงทำให้มีนกเปิดน้ำมาอาศัยอยู่ร่วมด้วยเป็นจำนวนมาก พื้นที่ ณ

อ่าวแห่งนี้ซึ่งเป็นอ่าวที่เหมาะสมแก่การมาเที่ยวพักผ่อน เนื่องจากมีความร่มรื่นจากธรรมชาติแล้วยังได้เห็นความสวยงามของนกเปิดน้ำ

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

อ่าวโลหะหัก

หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวใหญ่ อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ อ่าวโลหะหักโ มีที่มาจาก คำว่า โ โละโ มาจากภาษามลายู คือคำว่า ตะโลหะ ในภาษามลายู แปลว่า โ อ่าวโ คำว่า โ หักโ หมายถึงนกหัก เมื่อนำความหมายมารวมกันแล้ว หมายถึง อ่าวที่มี นกหัก อ่าวโลหะหักย เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ เนื่องจากบริเวณพื้นที่อ่าวแห่งนี้ มีลักษณะชายหาดที่ทอดยาวและอุดมสมบูรณ์ไปด้วยธรรมชาติจึงทำให้มีนกหักอพยพมาอาศัยอยู่ร่วมด้วยเป็นจำนวนมาก พื้นที่ ณ อ่าวแห่งนี้ ซึ่งเป็นอ่าวที่เหมาะสมแก่การมาเที่ยวพักผ่อน เนื่องจากมีความร่มรื่นจากธรรมชาติแล้วยังได้เห็นความสวยงามของนกหัก แต่เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่น จากคำว่า นกหัก ชาวบ้านเรียกเหลือเพียง คำว่า หัก ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่แห่งนั้นว่า อ่าวโลหะหัก

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

คลองเข้

หมู่ที่ 1 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ คลองเข้โ มีที่มาจาก คำว่า โ คลองเข้โ หมายถึง คลองที่มีจะเข้อาศัยอยู่ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ เนื่องจากบริเวณพื้นที่แห่งนั้น มีลำคลองทอดยาวผ่านตามแนว ซึ่งในคลองนั้นสมัยอดีตมีจะเข้อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่จึงทำให้มีสัตว์อาศัยอยู่ร่วมด้วย ซึ่งในปัจจุบัน สถานที่แห่งนั้นไม่ได้มีจะเข้อาศัยอยู่อีกแล้ว แต่ลำคลองสายนี้อยู่ด้านหลังของโรงเรียนเกาะยาววิทยา แต่เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่น จากคำว่า จะเข้ ชาวบ้านในสมัยนั้นเรียกเหลือเพียงคำว่า เข้ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า คลองเข้

(นายวินัย เปกะมล 2563, สัมภาษณ์)

ย

เกาะเหลายัม (เกาะเขียว)

เป็นเกาะบริวารในอำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ เกาะเหลายัมโ มีที่มาจาก ภาษามลายู คือคำว่า โ กุเลาโ แปลว่า เกาะ คำว่า โ อายัมโ มีที่มาจากภาษามลายู แปลว่า โ ไกโ เมื่อนำความหมายมารวมกันแล้ว หมายถึง เกาะที่มีไก่ เกาะเหลายัม เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ เนื่องจากบริเวณพื้นที่เกาะแห่งนี้ มีลักษณะชายหาดที่ทอดยาวและมีความอุดมสมบูรณ์ด้านธรรมชาติที่ดีจึงทำให้มีไก่เหล่านั้น มาอาศัยอยู่ร่วมด้วยเป็นจำนวนมาก พื้นที่ ณ อบบริเวณเกาะแห่งนี้ ไก่พวกนั้นจึงสามารถขยายพันธุ์ได้เป็นอย่างดี ลักษณะโดยรวมของเกาะแห่งนี้เป็นสถานที่เหมาะสมแก่การมาเที่ยวพักผ่อน เนื่องจากมีความร่มรื่นจากธรรมชาติแล้วยังได้เห็นความสวยงามของไก่บนเกาะแห่งนี้ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่แห่งนั้นว่า เกาะเหลายัม

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย บ้างครั้งคนในชุมชนก็เรียกเกาะแห่งนี้ว่าเกาะเขียว แต่ทั้งสองชื่อนี้ถึงจะเรียกแตกต่างกันแต่ก็เป็นสถานที่เดียวกัน เนื่องจากสภาพแวดล้อมของพื้นที่ปกคลุมไปด้วยป่าไม้ที่เขียวชอุ่ม สาเหตุที่ป่าไม้บนเกาะแห่งนี้ยังคงความเป็นธรรมชาติอยู่เพราะได้รับความร่วมมือและการเอาใจใส่ในธรรมชาติบ้านของตน จึงทำให้ป่าไม้บนเกาะยังคงอุดมสมบูรณ์

(นายเดชา เริงสมุทร2562, สัมภาษณ์)

ย

ตุ๊กนิน

เป็นเกาะบริวารในอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ ตู้กุนนีโ มีที่มาจาก ภาษามลายู คือ คำว่า โ ตู้กุนโ แปลว่า กองหิน หรือโขดหินที่อยู่ในทะเล คำว่า โ นนี หมายถึง ชะนี ตู้กุนนี เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ เนื่องจากบริเวณพื้นที่โขดหินแห่งนั้นซึ่งอยู่ในทะเล โดยปกติแล้วในทะเลจะไม่มีชะนีไปอาศัยอยู่ แต่เนื่องจากรอบ ๆ บริเวณโขดหินก่อนนั้นมีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การอาศัยของชะนีเมื่อเวลาน้ำลดระดับลงชะนียังจะมาอาศัยอยู่ที่โขดหินก่อนนั้นเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องด้วยมีการบริโภทธิพลของภาษามลายูเข้ามา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ตู้กุนนี

(นายเดชา เริงสมุทร2562, สัมภาษณ์)

ย

บ้านย่าหมี
หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวใหญ่อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านย่าหมีโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ชุมชนที่มีผู้คนอาศัย คำว่า โ ย่าโ หมายถึง ย่าหรือหาม คำว่า โ หมีโ หมายถึง สัตว์ร้ายที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตรงนั้น บ้านย่าหมี เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามชื่อสัตว์ เนื่องจากบริเวณพื้นที่หมู่บ้านแห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติที่ปกคลุมไปด้วยป่าไม้ที่รกจึงทำให้มีสัตว์เข้ามาอาศัยอยู่ร่วมด้วย แต่สัตว์ชนิดนี้เป็นสัตว์ที่ดุร้าย นั่นคือ หมี ซึ่งบริเวณพื้นที่ตรงนั้นเมื่อมีคนนอกที่เดินทางเข้ามายังหมู่บ้านแล้วไม่ทราบมาก่อนว่าที่นั้นมีหมีดุร้าย ชาวบ้านก็ห้ามไม่ให้เข้าไปในบริเวณพื้นที่ตรงนั้นและจะสั่งห้ามว่า โ อย่ามีหมีโ เนื่องด้วยอิทธิพลภาษาไทยถิ่นจึงเกิดการร่อนคำ เหลือเพียงคำว่า ย่าหมี ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวบ้านเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า บ้านย่าหมี

(นายเดชา เริงสมุทร2562, สัมภาษณ์)

ย ย ย ย ย ย ย

บ้านท่าค่าย

หมู่ที่ 1 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ บ้านท่าค่ายโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ชุมชนที่มีผู้คนอาศัยคำว่า โ ท่าโ หมายถึง ท่าเรือ และ คำว่า โ ค่ายโ หมายถึง ที่ตั้งทัพของทหารญี่ปุ่นในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 โ บ้านท่าค่ายโ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เนื่องจากหมู่บ้านแห่งนี้เคยเกิดเรื่องราวความเป็นมาที่สืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต โดยลักษณะบริเวณบ้านท่าค่ายเป็นหมู่บ้านที่มีท่าเรือ ไม้ไผ่สำหรับการเดินทางหรือการออกเดินเรือประกอบอาชีพประมง ด้วยลักษณะของหมู่บ้านที่ง่ายแก่การสัญจรไปมา เนื่องด้วยพื้นที่ความเป็นเกาะเส้นทางหลักที่ใช้ในการสัญจร คือ การเดินทางโดยทางน้ำ ซึ่ง โ ท่าโ ที่หมายถึง ท่าเรือ จึงมีความสำคัญและเอื้อต่อการใช้ประโยชน์ที่มากกว่าการคมนาคม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้บริเวณแห่งนี้ในสมัยอดีตนั้น เคยมีการตั้งเป็นที่พักของทหารญี่ปุ่น เพื่อสู้รบกับระหว่างทหารญี่ปุ่นและข้าศึกที่ต้องการเข้ามารุกรานในพื้นที่อำเภอเกาะยาว และเมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ชาวบ้านไม่สามารถที่จะออกมาต่อสู้ได้ เนื่องจากขาดแคลนอาวุธ และกำลังพลที่จะต่อสู้ จึงทำให้ชาวบ้านต้องหาสถานที่หลบภัยอยู่ชั่วคราว โดยการขุดหลุมหลบภัยใกล้บริเวณนั้น สาเหตุของการเข้ามาของข้าศึกอาจเป็นเพราะความเอื้ออำนวยของพื้นที่ ที่เหมาะแก่การเข้ามาสู้รบเนื่องจากอยู่ใกล้กับท่าเรือ

บ้านท่าค่ายในอดีตเมื่อเหตุการณ์การสงครามจบสิ้นลง ในปัจจุบันสถานที่ตรงนั้นก็กลายมาเป็นชื่อหมู่บ้าน และสถานที่แห่งนั้นก็เคยเป็นพื้นที่ชายหนึ่งกลางแปลง ที่ผู้คนให้ความนิยมในสมัยนั้น หรือคนในพื้นที่อำเภอเกาะยาว เรียกว่า หน้าวึก หรือ ท่าค่าย นั่นเอง ทั้งสองชื่อนี้แม้จะเรียกต่างกันแต่ก็เป็นชื่อสถานที่เดียวกันที่เคยมีเหตุการณ์ศึกสงครามเกิดขึ้น จึงทำให้พื้นที่ตรงนั้นกลายเป็นที่พักของทหารในอดีต แต่ในปัจจุบันเมื่อเหตุการณ์สงบชาวบ้านก็ตั้งหมู่บ้านอยู่ที่บริเวณแห่งนี้

(นายเดชา เริงสมุทร2562, สัมภาษณ์)

ย

ควนโจม

หมู่ที่ 2 ตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย โ ควนโจมโ มีที่มาจาก คำว่า โ ควนโ หมายถึง ลักษณะของภูเขาที่สูง คำว่า โ โจมโ หมายถึง

ยอดเขาที่มีความสูงที่สุดในพื้นที่ตำบลพรุไข่เป็นสถานที่ตั้งถ้ำสองคูหาศึก ควนโจอม เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เนื่องจากหมู่บ้านแห่งนี้เคยมีเรื่องราวความเป็นมาที่สืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต เพราะในสมัยสงครามบูรพา ทหารญี่ปุ่นยึดพื้นที่ของสยามรวมทั้งพื้นที่ของอำเภอเกาะยาวโดยการไขควนโจอมเป็นสถานที่ตั้งถ้ำสองคูหาศึก มีการสร้างกระโจมเหล็กเอาไว้พร้อมปักธงสีแดง ชาวบ้านในสมัยนั้นสามารถมองเห็นธงและตัวกระโจม ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงตั้งชื่อสถานที่แห่งนั้นว่า ควนโจอม ต่อมาหน่วยงานภาครัฐได้ขึ้นไปลงปักหมุดพื้นที่ในบริเวณดังกล่าว

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

ควนโละหา

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย โ ควนโละหาโ มีที่มาจาก คำว่า โ ควนโ หมายถึง โคกหรือเนินเล็ก ๆ คำว่า โ โละโ หมายถึง โ อ่าวโ คำว่า โ หาโ หมายถึง ไร่นา ควนโละหา เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เนื่องจากคนในหมู่บ้านแห่งนี้เคยได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคห่า ด้วยลักษณะพื้นที่เป็นควน หรือเนินสูงซึ่งที่ตั้งของควนแห่งนี้อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับอ่าวโละหา นอกจากนี้ยังมีสถานที่อีก 1 แห่งที่ใช้การตั้งชื่อเป็นไปในลักษณะแนวทางเดียวกันเนื่องจากมีความเป็นมาที่เหมือนกัน และเป็นสถานที่ที่อยู่ใกล้กัน คือ อ่าวโละหา ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ควนโละหา

(นายสุธิด ภิญญ 2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านอันแป๊ะ

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านอันแป๊ะโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ชุมชนที่มีผู้คนอาศัย คำว่า โ อันแป๊ะโ หมายถึง ของแดงที่ใส่เงินของชาวจีนเอาไว้แจกในงานมงคล งานเฉลิมฉลองต่าง ๆ บ้านอันแป๊ะ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เนื่องจากในอดีตคนไทยเชื้อสายจีนเดินทางเข้ามาโดยใช้เรือเข้ามายังหมู่บ้าน เพื่อหาพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์แล้วจึงได้วางหลักปักฐานในพื้นที่ตรงนั้นเนื่องจากเหมาะแก่การดำรงชีพประกอบกับทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ทั้งทางบกและทางทะเล หลังจากนั้นกลุ่มคนไทยเชื้อสายจีนได้สร้างหลุมถ่านขึ้นเพื่อทำการเผ่าถ่านแล้วส่งออกไปยังจังหวัดภูเก็ต โดยการใส่เรือใบซึ่งในการบรรทุกด้วยเรือใบพวกเขามีวิธีการที่จะถ่วงน้ำหนักของเรือไม่ให้เรือล่มด้วยการ ใส่ซีแร่ หรือที่เรียกว่าซีกราง (ตะกรัน) เมื่อคนไทยเชื้อสายจีนเข้ามาอยู่ก่อน ระยะเวลาที่เริ่มมีบุคคลอื่นเข้ามาอยู่รวมในหมู่บ้านแห่งนี้เช่นกัน เมื่อมีคนเข้ามาอาศัยเพิ่มขึ้นแล้วบางส่วนก็เข้าไปทำงานเป็นลูกจ้างของคนจีน เมื่อถึงช่วงเทศกาลสำคัญ คนจีนจะแจกอั่งเปาให้กับชาวบ้านเพื่อเป็นการตอบแทนและเป็นการสร้างขวัญกำลังใจที่ได้เห็นเห็นอยู่ร่วมกันทำงาน ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า บ้านอันแป๊ะ

(นายสุธิด ภิญญ 2563, สัมภาษณ์)

ย

เกาะโบย

เป็นเกาะบริวารในอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ เกาะโบยโ มีที่มาจาก คำว่า โ เกาะโ หมายถึง ลักษณะของพื้นที่ซึ่งมีพื้นน้ำล้อมรอบ โ โบยโ หมายถึง การเสียนติ เกาะโบย เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เนื่องจากในอดีตสถานที่แห่งนั้นเคยเป็นสถานที่ทำโทษสำหรับนักโทษ ซึ่งใช้การเสียนติด้วยหวาย เพื่อเป็นการลงโทษ เพราะสมัยก่อนยังไม่มีคุกที่ใช้กักขังผู้กระทำความผิด คนที่เป็นผู้นำในสมัยนั้นจึงใช้วิธีการเสียนหรือการโบยแทนการกักขัง ซึ่งจะพานักโทษที่กระทำความผิดไปลงโทษที่เกาะ แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้นำพานักโทษไปโบยที่เกาะแห่งนั้นเนื่องจากเป็นเกาะที่ห่างไกลออกไปจากอาณาเขตหมู่บ้านเป็นการกระทำเพื่อไม่ให้คนในหมู่บ้านเห็นเป็นแบบอย่างของความรุนแรง ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า เกาะโบย

(นายสุธิต ภิญญ 2563, สัมภาษณ์)

น่านบ้านร้าง

หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ น่านบ้านร้างโ มีที่มาจาก คำว่า โ นาน หมายถึงลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ บ้านร้าง หมายถึง หมู่บ้านที่ไม่มีผู้คนอาศัย น่านบ้านร้าง เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เนื่องจากในอดีตสถานที่แห่งนั้นเคยมีผู้คนอาศัยอยู่เพราะมีพื้นที่เหมาะแก่การปลูกข้าว ทำไร ทำสวน แต่มีช่วงหนึ่งที่มีโรคไข้มา หรือไข้ทรพิษระบาดหนักขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยลักษณะพื้นที่ความห่างไกลของหมู่บ้านตรงนี้ ที่ยากต่อการเดินทาง และการติดต่อไปยังคนอื่น ๆ เมื่อมีคนที่เป็นโรคนี้นั้นหมู่บ้านจะไม่มียารักษาให้หายได้เมื่อเวลาผ่านไปเรื่อย ๆ คนป่วยเริ่มเยอะขึ้น คนที่ยังอยู่พื้นที่ตรงนั้นต้องรับทางหนี้ออกมาจากหมู่บ้านตรงนั้นเพื่อหนีโรคไข้มา หรือไข้ทรพิษ และบริเวณพื้นที่หมู่บ้านตรงนั้นก็ไม่มีใครอาศัยอยู่อีกเลย ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า น่านบ้านร้าง

(นายสุธิต ภิญญ 2563, สัมภาษณ์)

ย

สนามเป้า

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ สนามเป้าโ มีที่มาจาก คำว่า โ สนามเป้า หมายถึง ลานกว้างที่ใช้สำหรับการฝึกหัดต่าง ๆ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เนื่องจากในอดีตสถานที่แห่งนั้นเคยมีชาวบ้านไปฝึกซ้อมการยิงเป้า หรือยิงธนูให้เกิดความแม่นยำ เพราะในสมัยนั้นยังมีการสู้รบและการทำสงคราม ชาวบ้านในละแวกนั้นจึงต้องรู้จักวิธีการใช้อาวุธเพื่อป้องกันตนเองและครอบครัว ด้วยหากออกมาฝึกหัดความคล่องแคล่วของตัวเอง ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า สนามเป้า

(นายเดชา เริงสมุทร2562, สัมภาษณ์)

ย

เกาะเหลาลาดิง

เป็นเกาะบริวารในอำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

โ เกาะเหลาลาดิงโ มีที่มาจาก คำว่า โ เหลา และคำว่า โ ปุเลา มาจากภาษามลายู แปลว่า เกาะ คำว่า โ ลาดิง มาจากภาษามลายู แปลว่า ดาบ เกาะเหลาลาดิง เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เนื่องจากในอดีตสถานที่แห่งนั้นเคยมีชาวบ้านไปเจอดาบบนเกาะแห่งนั้น จึงทำให้ผู้คนสันนิษฐานว่าในสมัยก่อนที่มีการสู้รบทำศึกสงครามต่งนั้นอาจมีการนำอาวุธไปเก็บไว้ที่เกาะแห่งนั้นเพื่อความปลอดภัย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเกาะแห่งนั้นเหมาะแก่การเก็บสิ่งของที่มีค่าไว้ได้เนื่องจากเป็นเกาะที่อยู่ห่างออกไปจากอาณาเขตที่ผู้คนอาศัยอยู่ เนื่องด้วยอิทธิพลของภาษามลายู คือ คำว่า ลาดิง แปลว่า ดาบ ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นโดยใช้ชื่อที่มีภาษามลายูว่า เกาะเหลาลาดิง

(นายเดชา เริงสมุทร2562, สัมภาษณ์)

ย

ย

บ้านทับกัต

หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยาวใหญ่ อำเภอกะยาร จังหวัดพังงา

ย โ บ้านทับกัตโ มีที่มาจาก โ ทับ หมายถึง ที่พักหรือที่อยู่อาศัย ในอดีตนั้นเคยมีชาวจีนมาตั้งทัพอยู่เป็นครอบครัว และคำว่า โ กัต หมายถึงอุปกรณ์ที่ใช้เป็นเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง โ บ้านทับกัต เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามการประกอบอาชีพ เนื่องจากพื้นที่บริเวณแห่งนั้นในสมัยอดีต มีชาวจีนอพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่หลายครัวเรือน โดยใช้เส้นทางเดินเรือมาที่อำเภอกะยาร จากนั้นเมื่อมาถึงก็ได้เห็นสภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ที่เอื้อต่อการดำรงชีวิต พวกเขาจึงได้ตั้งรกรากอยู่ที่บริเวณนั้น จนกลายมาเป็นหมู่บ้านที่มีแต่ชาวจีนเป็นส่วนใหญ่ในขณะนั้น ซึ่งลักษณะบ้านเรือนของชาวจีนจะเป็นบ้านทรงยกสูงสองชั้น เนื่องจากชาวจีนค่อนข้างจะเป็นคนที่มีฐานะและบางคนก็ร่ำรวย แต่บริเวณนั้นไม่มีป่าโกงกางเป็นพื้นที่โล่งแจ้ง แต่รอบ ๆ

บริเวณหาดทับกักก็จะมีทิวทัศน์สนสวยงามที่เหมาะสมแก่การมาท่องเที่ยวหรือพักผ่อนด้วยสภาพแวดล้อมรอบข้างส่วนใหญ่ของชุมชนอำเภอเกาะยาว
ผู้คนที่อาศัยอยู่นั้นก็ต้องประกอบอาชีพที่มีความสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการออกเดินเรือประมง การหาหอย การจับปู เป็นต้น

ย ย ย ย ย ย ย ในการจับปลาใช้เครื่องมืออุปกรณ์ชนิดหนึ่งที่จะต้องใช้ในการขณะที่ประกอบอาชีพ คือ โ กัดโ ซึ่งเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้ดักจับปลา
หรือใช้ในการวางอวนจับปลา ใช้สำหรับวางจับปลาอวนลอย ที่จะต้องใช้เรือลำใหญ่เพื่อที่จะออกไปวางอวนจับปลาที่ฝั่งแถบทะเลนอกไกล ๆ ฝั่งของจังหวัดภูเก็ต
ซึ่งการออกเรือประมงนี้ไม่ใช่ใช้จับปลาแค่ในอาณาบริเวณอำเภอเกาะยาวเท่านั้น
เนื่องจากชาวจีนที่เดินทางเขามาตั้งถิ่นฐานในขณะนั้นเขามีเรือใหญ่เป็นของตนเองและในเรือหนึ่งลำนั้น ก็จะทำงานร่วมกันหลายคนแล้วก็เป็นเชื้อสายเดียวกัน
เมื่อมีการดำรงชีพของชาวจีนเข้ามาอย่างกว้างขวางขึ้น จึงทำให้เกิดคุณค่าของนามสถานที่มีการนำชื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาชีพมาตั้งชื่อนามสถานที่แห่งนี้ คือ
โ บ้านทับกักโ อีกทั้งยังมีการรับวัฒนธรรมทางภาษาที่เป็นภาษาจีนเข้ามาใช้ในการตั้งชื่อของหลุมฝังศพ คือ บ่องจีน หรือสุสานของชาวจีน

(นายจำ ภิญญ 2562, สัมภาษณ์)

ย

เกาะนัก

เป็นเกาะบริวารในอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ เกาะนักโ มีที่มาจาก คำว่า โ เกาะโ หมายถึง ลักษณะของพื้นที่ซึ่งมีพื้นน้ำล้อมรอบ ย ย คำว่า โ พนักโ หมายถึง สถานที่พักผ่อน เกาะนัก
เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามการประกอบอาชีพ เนื่องจากลักษณะสภาพแวดล้อมของพื้นที่ตรงนั้นเป็นจุดที่สร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชนเนื่องจากเป็นสถานที่ที่ชาวบ้าน
และนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเข้ามาพักผ่อนเนื่องจากสภาพแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยธรรมชาติประกอบกับเป็นเกาะที่สวยงาม

(นายเดชา เริงสมุทร2562, สัมภาษณ์)

ย

บ้านช่องหลาด

หมู่ที่ 2 ตำบลเกาะยาวใหญ่ อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านช่องหลาดโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ชุมชนที่มีผู้คนอาศัย คำว่า โ ช่องโ หมายถึง
ช่องทางที่ใช้เดินทางได้ คำว่า โ หลาดโ ในความหมายของชาวบ้านมี 2 ความหมาย คือ ประการที่หนึ่ง คือ มุ ประการที่สอง คือ เส้นทางที่ใช้ไปตลาด
และในความหมายของประการที่สองถ้าเกิดเป็นช่วงที่น้ำลดระดับลงชาวบ้านจะเรียกว่าช่องหลาดแห้ง ซึ่งในความหมายของชาวบ้าน คือ
เส้นทางที่ใช้เดินทางไปจังหวัดภูเก็ต บ้านช่องหลาด เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามการประกอบอาชีพซึ่งจะอธิบายความหมายของคำว่าช่องหลาด ดังนี้

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ช่องหลาดที่ใช้อธิบายประการแรก คือ ด้วยลักษณะพื้นที่บริเวณแห่งนั้นเป็นพื้นที่ที่คนในชุมชนใช้ มุ ซึ่ง
มุเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ดักปลาชนิดหนึ่งเป็นช่องทางที่ใช้เพื่อให้ปลาเข้าไปติดไซ ซึ่ง ไซเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ดักปลาชนิดหนึ่งเช่นเดียวกัน
เนื่องจากคนในชุมชนส่วนใหญ่ดำรงชีวิตด้วยการประกอบอาชีพประมง ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ช่องหลาดที่ใช้ในการอธิบายประการที่สอง คือ หลาด ที่ชาวบ้านหมายถึง คือ ตลาด ซึ่งในความหมายของชาวบ้าน
คือ จังหวัดภูเก็ตเมื่อกล่าวโดยรวม คือ ช่องทางที่ชาวบ้านใช้เป็นเส้นทางในการเดินทางไปยังจังหวัดภูเก็ต
เนื่องจากลักษณะเส้นทางแห่งนี้เป็นเส้นทางที่เชื่อมการเดินทางที่ชาวบ้านใช้เดินทางไปยังจังหวัดภูเก็ต แต่ถ้าหากในช่วงที่ระดับน้ำลดลงจะไม่สามารถใช้ช่องทางนี้ได้
ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกตามสภาพพื้นที่เมื่อน้ำลดระดับว่า ช่องหลาดแห้ง หรือบ้านช่องหลาด

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านท่าเรือ

หมู่ที่ 4 ตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ บ้านท่าเรือโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ชุมชนที่มีผู้คนอาศัย คำว่า โ ท่าเรือโ หมายถึง สถานที่จอดเรือของชาวบ้าน

และเป็นที่ทำเรือที่ก่อสร้างเป็นที่แรก เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามการประกอบอาชีพ
เนื่องจากพื้นที่บริเวณแห่งนั้นเป็นพื้นที่ที่คนในชุมชนใช้สำหรับการเดินทางสัญจรไม่ว่าจะใช้เป็นที่สำหรับจอดเรือ
เนื่องจากบ้านท่าเรือแห่งนั้นถูกสร้างเป็นที่แรกเพราะท่าเรือมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของผู้คนในชุมชนโดยการใช้เรือเป็นยานพาหนะที่สำคัญในการ
ประชิพประมง ทั้งในอดีตและปัจจุบันท่าเรือแห่งนั้นก็มีความสำคัญกับผู้คนในชุมชนตลอดมา ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า บ้านท่าเรือ

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ2563, สัมภาษณ์)

ย

นาหลุมถ่าน

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาราว จังหวัดพังงา

ย โ นาหลุมถ่าน โ มีที่มาจาก คำว่า โ นา โ หมายถึง ลักษณะของทุ่งนา คำว่า โ หลุมถ่าน โ หมายถึง
การประกอบอาชีพของคนในสมัยก่อนนาหลุมถ่าน เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามการประกอบอาชีพ เนื่องจากลักษณะสภาพแวดล้อม ใด ๆ
ของพื้นที่ตรงนั้นอยู่ใกล้กับผืนนาของชาวบ้าน ในสมัยนั้นมีกลุ่มคนไทยเชื้อสายจีนได้เดินทางเข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่ตรงนั้นเพื่อประกอบอาชีพ
โดยเริ่มจากการสร้างหลุมถ่านขึ้นเพื่อทำการเผาถ่านแล้วส่งออกไปยังจังหวัดภูเก็ต
โดยการใช้เรือใบซึ่งในการบรรทุกด้วยเรือใบพวกเขาใช้วิธีการที่จะถ่วงน้ำหนักของเรือไม่ให้เรือล้มด้วยการ ใช้ซี่แร่ หรือที่เรียกว่าซี่ตะกรัน
เมื่อคนไทยเชื้อสายจีนเข้ามาอยู่ก่อน ระยะเวลาเริ่มมีบุคคลอื่นเข้ามาอยู่รวมในหมู่บ้านแห่งนั้นเช่นกัน
จึงทำให้คนที่เข้าไปในภายหลังเห็นว่าบริเวณนั้นยังมีร่องรอยจากการประกอบอาชีพเผาถ่านของชาวจีนที่เคยตั้งถิ่นฐานบริเวณนั้นอยู่ก่อนด้วยเหตุนี้จึงทำให้คนในชุมชน
เรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า นาหลุมถ่าน

(นายจำ ภิญญ 2563, สัมภาษณ์)

ท่ามานะ

หมู่ที่ 1 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาราว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย ย โ ท่ามานะ โ มีที่มาจาก คำว่า โ ท่า โ หมายถึง ท่าเรือ คำว่า มานะ หมายถึงนก ตามศัพท์ของชาวมอแกน (น้ำเค็ม)
ย ท่ามานะ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามกลุ่มชาติพันธุ์
เนื่องจากลักษณะของความเป็นท่าเรือที่มีมาตั้งแต่ในสมัยอดีตแต่ในสมัยอดีตพื้นที่ตรงนั้นอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้ที่อยู่มากมาย
ซึ่งนับได้ว่าเหมาะแก่การมาสร้างเป็นที่พักอาศัยเนื่องจากง่ายต่อการเดินทางเพราะบริเวณพื้นที่ตรงนั้นอยู่ติดกับท่าเรือ
ด้วยลักษณะความสมบูรณ์ของพื้นที่ดังกล่าวทำให้มีกลุ่มคนบางชนชาติอพยพเข้ามาอยู่อาศัยซึ่งบริเวณตรงนั้นเดิมที่เป็นพื้นที่ชุมชนของชาวมอแกน
ซึ่งมีระยะความกว้างของพื้นที่ตั้งแต่ท่าเรือแห่งนั้นไปจนถึงคลองสุชา
เมื่อมีชาวมอแกนเข้ามาสร้างเป็นชุมชนที่นั่นกลุ่มชาวมอแกนก็มีผู้นำไว้สำหรับเคารพนับถือเป็นผู้อาวุโส ชื่อว่ามะหนอก ด้วยเหตุนี้จึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า ท่ามานะ

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

อ่าวมอญ

หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอกะยาราว จังหวัดพังงา

โ อ่าวมอญ โ มีที่มาจาก คำว่า อ่าว หมายถึง ลักษณะของชายหาดที่มีลักษณะทอดยาว และมอญมีที่มาจากมอญ หมายถึง
ชาวมอญที่เดินทางเข้ามาที่อ่าวแห่งนี้ แล้วเมื่อเวลาผ่านไปเขาก็เสียชีวิตลงที่อ่าวแห่งนี้ โ อ่าวมอญ โ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามกลุ่มชาติพันธุ์
เนื่องจากลักษณะของความเป็นอ่าวที่เหมือนกับอ่าวในพื้นที่อื่น ๆ ที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ที่สามารถตั้งที่อยู่อาศัยได้
ทำให้มีกลุ่มคนบางชนชาติอพยพไปอาศัยอยู่ นั่นคือ ชาวมอญ
เมื่อเขาใช้ชีวิตอยู่ในเกาะแห่งนี้เหมือนกับคนธรรมดาทั่วไปด้วยการออกเดินเรือประมงเพื่อหาเลี้ยงชีพเช่นเดียวกัน
แต่ด้วยความที่เป็นกลุ่มชนอื่นการคลุกคลีกับชาวบ้านดั้งเดิมก็มีน้อยเนื่องจากภาษาที่ต่างกันได้ จึงทำให้การสื่อสารไม่สามารถที่จะสื่อสารให้เข้าใจต่อกันได้
แต่ด้วยความที่เป็นมิตรไมตรีของชาวอำเภอกะยาราวนั้นไม่ว่าจะเป็นกลุ่มชนชาติใดที่เข้ามาอยู่ก็จะมีมาระรานผู้อื่นให้เดือดร้อน
เพราะชาวบ้านที่นั่นชอบช่วยเหลือผู้อื่นในยามทุกข์ได้ยาก เพื่อต้องการให้เพื่อนมนุษย์ด้วยกันใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอ่าวมอญแห่งนี้ คือ เคยมีชาวมอญที่อาศัยอยู่ที่อ่าวได้เสียชีวิตลง
อาจด้วยสาเหตุจากการเป็นโรคแล้วไม่มียารักษาหรือไม่มีการป้องกันที่ดีเนื่องจากในสมัยก่อนผู้คนก็ไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องยาสมุนไพรหรือยารักษาโรค
ถ้าหากป่วยไม่สบายขึ้นมาก็ยากที่จะกลับมาหายเป็นปกติ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวมอญที่เข้ามานั้นเสียชีวิต แต่บริเวณแห่งนี้ไม่มีสถานที่ฝังศพ
จึงทำให้ชาวบ้านในละแวกนั้นนำร่างของชาวมอญไปฝังไว้อีกที่หนึ่ง นั่นคือบริเวณ อ่าวตันจิก หลังจากนั้นมาชาวบ้านที่อยู่ในเหตุการณ์จึงตั้งชื่อตามกลุ่มชาติพันธุ์ คือ
โ อ่าวมอญ เนื่องจากเป็นอ่าวที่มีชาวมอญเสียชีวิตที่นั่น อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงคุณค่าเกี่ยวกับเรื่องราวในอดีตที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์
ที่มีการเข้ามาของกลุ่มชนชาวมอญ

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

ท่าเจ้าหาย

หมู่ที่ 4 ตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย โ ท่าเจ้าหายโ มีที่มาจาก คำว่า โ ท่าโ หมายถึง ท่าเรือ คำว่า โ เจ้าหายโ หมายถึง
กลุ่มคนไทยเชื้อสายจีนที่อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่ครั้นสมัยก่อน โ ท่าเจ้าหายโ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามกลุ่มชาติพันธุ์
เนื่องจากในสมัยก่อนคนจีนมีการประกอบอาชีพส่งออกถ่านไปยัง จังหวัดภูเก็ต เพราะพื้นที่แห่งนี้มีคนจีนอาศัยอยู่ก่อนเป็นจำนวนมาก
ซึ่งการเดินทางโดยการไ้เรือท้ายเบ็ด (เรือกอจ่าน) แลวไปมาจากชุมชนทุ่งคามายังเกาะยาว
อยู่มาวันหนึ่งมีคนต้องการเจอเจ้าของท่าแห่งนั้นปรากฏว่าไม่เจอใครอยู่ในพื้นที่นั้น ชาวบ้านจึงระดมคนกันออกตามหาแต่ก็ยังไม่เจอ
ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงตั้งชื่อสถานที่ตรงนั้นว่า ท่าเจ้าหาย

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

คลองท่าเจ้าหลุย

หมู่ที่ 2 ตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

โ คลองท่าเจ้าหลุยโ มีที่มาจาก คำว่า โ คลองโ หมายถึง เส้นทางไหลผ่านที่เป็นที่มีลักษณะเป็นร่องน้ำ คำว่า โ ท่าโ หมายถึง ท่าเรือ คำว่า
โ เจ้าหลุยโ หมายถึง คนไทยเชื้อสายจีนที่ชื่อว่าหลุย โ คลองท่าเจ้าหลุยโ เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามกลุ่มชาติพันธุ์
เนื่องจากชื่อลำคลองแห่งนั้นได้ถูกตั้งชื่อตามชื่อของคนไทยเชื้อสายจีนที่ชื่อว่าหลุย แซ่เจียง ซึ่งเดินทางโดยการนำเรือท้ายเบ็ดจากชุมชนทุ่งคา หรือในปัจจุบันเรียกว่า
จังหวัดภูเก็ต แลวเข้ามาจอดเพื่อบรรทุกถ่าน โดยที่เรือที่ใช้ในการเดินทางนั้นจะไ้การบรรทุกขี้ดินตะกอนถ่วงเรือมาทิ้งไว้บริเวณปากคลอง
ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงใช้ชื่อของเจ้าหลุยมาตั้งเป็นชื่อสถานที่เป็น โ คลองท่าเจ้าหลุยโ

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

ย

บ้านทับแขก

หมู่ที่ 2 ตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย ย ย ย ย ย โ บ้านทับแขกโ มีที่มาจาก คำว่า โ บ้านโ หมายถึง ชุมชนที่มีผู้คนอาศัยคำว่า โ ทับโ หมายถึง ที่พัก คำว่า โ แขกโ
หมายถึง ชาวมุสลิม บ้านทับแขก เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามกลุ่มชาติพันธุ์เนื่องจากสมัยก่อนพื้นที่บริเวณตรงนี้เป็นสถานที่ที่ชาวมุสลิมเข้ามาพักอาศัย ลักษณะรอบ ๆ
ของบ้านทับแขกจะเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะที่เป็นชายหาด และมีอ่าวที่ทอดยาวสวยงาม เหมาะแก่ไปการท่องเที่ยว เพราะมีชายหาดที่สวยงามอยู่ในบริเวณบ้านทับแขก
บ้านทับแขกบริเวณตรงนี้เป็นที่ตั้งถิ่นฐานของคนแขกดั้งเดิม หรือชาวมุสลิมดั้งเดิมที่อพยพมาจากทางเรือเพื่อต้องการเดินทางเข้ามาในพื้นที่อำเภอเกาะยาว
มาสร้างที่พักอาศัยในพื้นที่ตรงนั้น ซึ่งแขกที่มาตั้งที่อยู่นั้นไม่ใช่เป็นแขกบ้านแขกเมืองที่เข้ามาท่องเที่ยวแต่เป็นแขกที่นับถือศาสนาอิสลาม
ที่ล่องเรือมาตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ตรงนั้นจึงทำให้ชาวบ้านเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า บ้านทับแขก

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ 2563, สัมภาษณ์)

เกาะเหลาอันตู

เป็นเกาะบริวารในอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย โ เกาะเหลาอันตู มีที่มาจาก คำว่า โ เหลาโ ที่มาจาก ภาษามลายูแปลว่า เกาะ โ อันตู ที่มาจากภาษามลายูแปลว่า ฝั หรือชิน เนื่องจากเกาะแห่งนี้เป็นเกาะที่มีผิวยูโ เกาะเหลาอันตู เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามความเชื่อ เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่เป็นเกาะและไม่ได้เป็นเกาะที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเหมือนเกาะอื่น ๆ จึงทำให้กลายเป็นเกาะที่น่ากลัว ผู้คนไม่ได้ให้ความนิยมกับเกาะแห่งนี้ แต่เกาะนี้เป็นทางผ่านสำหรับการสัญจรในการการออกเดินเรือประมงของชาวบ้าน เนื่องจากเป็นเกาะที่ต้องผ่านเมื่อต้องการเดินเรือประมง บางครั้งเมื่อเกิดมรสุมในขณะที่กำลังอยู่กลางทะเลนั้น ชาวบ้านที่เป็นชาวประมงโดยแท้จริงเขาจะรู้วิธีการป้องกันตัวเองเพื่อให้ปลอดภัยจากมรสุมต่าง ๆ โดยการเข้าไปหาที่พักหลบชั่วคราวในบริเวณที่เป็นเกาะ พอที่จะสามารถจอดพักเรือก่อนได้ แล้วค่อยออกเรือไปต่อเมื่อทุกอย่างกลับเป็นปกติ ด้วยเหตุนี้เมื่อมีชาวบ้านที่เข้าไปพักที่เกาะแห่งนี้ หรือเดินเรือผ่านมักจะเจอกับวิญญาณ หรือชิน อยู่ที่เกาะแห่งนี้ บางครั้งไม่ได้มาในรูปแบบของผิอย่างชัดเจนแต่อาจมาได้หลายรูปแบบ เช่น ผีริ่งสวน ผีนางสวน หรือ ผีหลังกลวง เพราะด้านหน้าของผิตนนี้จะมีลักษณะสวย แต่ด้านหลังว่างกลวง แต่มีกิ่งก้อยู่ ด้วยเหตุนี้เมื่อชาวประมงเจอวิญญาณ หรือชิน ชาวประมงก็จะต้องมีการขออู้อ้อ (ขอพร) จากพระผู้เป็นเจ้าของ ให้คุ้มครองตนเองก่อนที่จะออกเดินเรือโดยการละหมาดเพื่อให้ตนเองได้รู้สึกปลอดภัยขณะออกไปประกอบอาชีพอยู่ท่ามกลางทะเล ซึ่งสามารถเจอกับสิ่งที่ไม่สามารถรับรู้ได้ล่วงหน้าตลอดเวลา แต่สิ่งที่จะช่วยได้คือความดีที่ปฏิบัติและนับถือ จึงทำให้การตั้งชื่อนามสถานที่เกิดการตั้งชื่อตามความเชื่อ คือ โ เกาะเหลาอันตู

อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของนามสถานที่มีการวัฒนธรรมทางภาษาที่เป็นภาษามลายูเข้ามาเกี่ยวข้องในการตั้งชื่อนามสถานที่อีกด้วย และยังแสดงให้เห็นถึงคุณค่าความสำคัญของศาสนาที่เข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์

(นายเดชา เริงสมุทร 2563, สัมภาษณ์)

ย

แหลมหัวล้าน

เป็นเกาะบริวารในอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

ย ย โ แหลมหัวล้าน มีที่มาจาก คำว่า โ แหลมโ หมายถึง พื้นที่ยื่นลงไปในทะเลเป็นหัวแหลมของอำเภอเกาะยาว ซึ่งอยู่ด้านล่างสุดไม่มีต้นไม้อยู่บนบริเวณนี้เลยประกอบด้วยมีภูเขาที่เป็นลักษณะไม่มีพืชพรรณไม้เจริญเติบโตอยู่เป็นนามสถานที่ตั้งชื่อตามความเชื่อ เนื่องจากชาวบ้านยี้ดว่าพื้นที่ตรงนั้นเป็นหัวแหลมของเกาะยาว ซึ่งที่อยู่ด้านล่างสุดไม่มีต้นไม้อยู่บนบริเวณนี้ ส่วนด้านล่างจะมีถ้ำ ในสมัยก่อนผู้คนจะบูชาเจ้าที่ เนื่องจากมีเจ้าที่อยู่ตรงนั้นชื่อว่าโตะแหลมหัวล้าน และมีถ้ำค้างคาวอยู่บริเวณนี้ด้วย หากมีคนลงไปในถ้ำแห่งนี้จะไม่สามารถขึ้นกลับมาได้ ด้วยเหตุนี้ในสมัยเมื่อมีการออกเดินเรือไปหาปลาเขาจะต้องบนบานศาลกล่าวก่อนเพื่อขอให้ตนเองเดินทางไปกลับอย่างปลอดภัย ทำมาหากินได้ดี ในเมื่อก่อนเคยมีโจรเดินทางเข้ามาในหมู่บ้านผ่านการล่องเรือ แต่ก็มีโตะแหลมหัวล้านคอยดูแลรักษาจึงทำให้เรือของโจรเข้ามาไม่ได้ แล้วมีเหตุการณ์อุบัติเหตุเกิดขึ้นบางครั้งก็ไปชนโขดหินบ้างจนทำให้เรือมีปัญหา ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่า โ แหลมหัวล้าน

(ผอ.ประพัทธ์ วิจิตรนาวิ2563, สัมภาษณ์)

ย

ย

ย

นามานุกรม

ย

จำ ภิญโญ อายุ 63 ปี อาชีพ เกษตรกร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กนกวรรณ นาคสง่า เป็นผู้สัมภาษณ์,

ณ บ้านเลขที่ 49/3 หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา 82161.

เดชา เริงสมุทร อายุ 78 ปี อาชีพ เกษตรกร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กนกวรรณ นาคสง่า เป็นผู้สัมภาษณ์,

ณ บ้านเลขที่ 13 หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา82160.

